

NARIM

november 2011

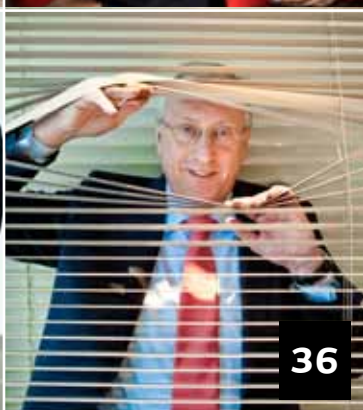
15 JAAR

OMGAAN MET RISICO'S

- > OLD BOYS NETWORK OF MODERN NETWORK?
- > RISICO'S VAN HET VAK
- > LADIES@RISK: EEN SUCCESSTORY

> IN DIT NUMMER

- 3 Ellen Rekker: 'Vijftien jaar omgaan met risico's'
- 4 Old boys network of modern netwerk
- 9 Dick Vlasblom: 'Van elkaar leren'
- 10 De risico's van het vak
- 14 Ladies@Risk: een successtory
- 16 Cor van Veghel, de stille kracht van NARIM
- 18 De dagelijkse risico's de baas
- 20 Wordt risico de maat van alle dingen?
- 23 Marieke Henselmans: 'Genieten van de kleine dingen'
- 24 NARIM-leden over de risico's van...
- 26 Denise Ozmis: 'Het ontbreekt aan een stevige brug tussen verzekeringsbranche en onderwijs'
- 28 Hans Gorrée over...
- 29 Peter den Dekker: 'Meer naar Europa kijken'
- 30 15 jaar NARIM Congres in beeld
- 32 Albert en Frits van Blitterswijk: Zo vader, zo zoon
- 34 Risico-weetjes
- 36 Wim van der Hoek: 'Investeren in risicomanagement heeft resultaat'
- 38 Wim Bastiaanse: 'Kook wat je kent en weet wat je eet'
- 39 Carel Storm van 's Gravesande over risico's in den vreemde...

COLOFON

Tekst, redactie en productiebegeleiding
Rijken & Jaarsma,
Nieuwerkerk a/d IJssel

Vormgeving
Met Opzet, Rotterdam

Fotografie
Rockin' Pictures,
Rotterdam

Drukwerk
Drukkerij Goos,
Ouderkerk a/d IJssel

Redactie NARIM
Postbus 65707
2506 EA Den Haag
(070) 345 74 26
info@narim.com
www.narim.com
november 2011

NARIM
Nederlandse Associatie van
Risk en Insurance Managers

Hoewel bij deze uitgave de uiterste zorg is nagestreefd, kan voor eventuele (druk)fouten en onvolledigheden niet worden ingestaan en aanvaardt het bestuur van NARIM geen aansprakelijkheid. Overname van artikelen is niet toegestaan, mits met toestemming van de redactie.

COLUMN

VIJFTIEN JAAR OMGAAN MET RISICO'S

Vijftien jaar geleden, in 1996, werd NARIM opgericht vanuit de beroepsverenigingen AOG (Assurantie Overleg Grote bedrijven) en NRIMG (Nederlandse Risk en Insurance Managers Groep). De leden van deze groepen besloten de krachten te bundelen om het vak van risk- en insurancemanagement breder te kunnen uitdragen, een landelijk platform te bieden en (inter) nationaal te kunnen aansluiten bij organisaties zoals FERMA.

In 2011 zijn wij een gerespecteerde en gewaardeerde gesprekspartner voor de 'markt' en onderling wordt op tal van manieren kennis en informatie uitgewisseld. Het NARIM Congres is uitgegroeid tot een belangrijk podium voor alle betrokken partijen in – wat ik maar noem – de 'industrie'. Als NARIM-bestuur staan wij elk jaar voor de taak voldoende inhoud te bieden en ik durf te stellen dat we daarin tot dusver goed geslaagd zijn. Uiteraard hebben ook onze relaties hieraan hun steentje bijgedragen en daarvoor zijn wij hen zeer erkentelijk. Gelukkig ervaren ook steeds meer NARIM-leden dat het jaarcongres wel degelijk iets extra's te bieden heeft.

Stevig fundament onder onze vereniging

Het fundament onder onze vereniging is stevig en vanuit die positie gaan we verder. Uitgangspunt is dat we ernaar streven om met inhoudelijke activiteiten ongeveer elke twee maanden op de agenda te komen. Goede voorbeelden daarvan zijn onze PE-sessies, de bijeenkomsten over captives die door toezichthouder DNB inmiddels als toezicht-gesprekken worden aangemerkt en ook de andere vakgroepen lopen goed en bieden vakinhoudelijk een uitstekend niveau. Maar er kan wellicht nog meer. Om voorbeelden te noemen: masterclasses voor risk- en insurancemanagers in samenwerking met hogescholen en universiteiten, inhoudelijke discussies in kleiner verband via round table-achtige sessies en bijeenkomsten met Young InSurance.

Slim samenwerken

Slim samenwerken is daarin ons streven. Bijvoorbeeld via strategische allianties met koepels uit de wereld van de verzekeraars, makelaars, auditors en misschien met de volgende FERMA in Maastricht met onze Belgische collega's? Maar ook door meer gebruik te maken van de digitale mogelijkheden. Wij streven in ieder geval naar één fysieke ALV in het najaar gecombineerd met een inhoudelijk thema en/of presentatie. De koppeling van de 'voorjaarsvergadering' aan het congres laten we los. Ons plan is deze ALV een digitale vorm te geven, waarbij u als NARIM-lid via internet of inbellen 'aanwezig' kunt zijn en uw mening kunt geven en stemmen. Zo blijven we als NARIM vernieuwen en vragen niet te veel van uw kostbare (reis)tijd voor pure verenigingsaangelegenheden.

Vernieuwen en verjongen

Dat geldt ook voor het NARIM-bestuur. Niet te lang aan het 'pluche' blijven hangen, maar op tijd vernieuwen en verjongen. Het huidige bestuur is een goede mix van 'jong en oud'. Gemotiveerde mensen die bereid zijn tijd en energie te besteden aan NARIM en ons vak en dat met plezier doen.

NARIM 15 jaar. Met dank aan onze leden, de trouwe sponsors, het Secretariaat, Rijken & Jaarsma en allen die NARIM in de afgelopen jaren hebben geholpen en gesteund. Daarom dit jubileum-magazine. Veel mensen komen aan het woord, inhoudelijk, maar ook op persoonlijke titel. Risico's nemen en risico's beheersen is daarin telkens weer de rode draad. Gaat u er maar eens voor zitten. Op een dynamische toekomst!

Ellen Rekker
Namens het NARIM bestuur

old boys network

DINSDAG 11 OKTOBER 2011. IN DE SFEERVOLLE LOBBY VAN HET EDEN AMERICAN HOTEL IN AMSTERDAM, VERZAMELEN ZICH EEN AANTAL (OUD-)NARIM-VOORZITTERS. DOEL: MET ELKAAR EEN STEVIG GESPREK AANGAAN OVER NARIM ANNO 2011: 'OLD BOYS NETWORK OF MODERNE BEROEPSVERENIGING'? ELLEN REKKER, WILLEM VAN DER HEIJDEN, ERIC BLOEM EN HANS GORRÉE KRUISEN, AAN DE HAND VAN PRIKKELENDE STELLINGEN, MET ELKAAR DE VERBALE DEGENS.

OF MODERN NETWERK

NARIM ANNO 2011: UITGEGROEID VAN OVERLEGCLUB VAN INSURANCE MANAGERS TOT PROFESSIONELE BEROEPSVERENIGING VAN RISK- EN INSURANCEMANAGERS VAN VOORAANSTAANDE ONDERNEMINGEN EN ORGANISATIES?

Van der Heijden: ‘NARIM is in die 15 jaar een stuk professioneler geworden. Van een “trait d’union” tussen verzekeren en de verzekeringsindustrie naar een structurele aanpak van de problemen die op ons pad komen. Dat biedt veel toegevoegde waarde. Ik vind wel dat het nu tijd is voor een volgende majeure stap: van een puur verzekeringstechnische focus naar een breder risk-based-decision-making proces.’

Rekker: ‘De basis van NARIM is het (wel of niet) afsluiten van verzekeringen en het beheersbaar houden van risico’s. Daarmee hebben we de grootste groep van onze leden te pakken. Daarnaast moeten we gaan kijken of we op het gebied van riskmanagement strategische samenwerkingsverbanden kunnen aangaan met organisaties als de IIA en de NNR. Zij houden zich ook bezig met risicomangement, maar vanuit een andere invalshoek. Waarom zouden we al die riskmanagers binnenhalen? We kunnen binnen NARIM voor die groep mensen beter een platform creëren, bijeenkomsten organiseren en masterclasses laten verzorgen. Wat we als NARIM vooral niet moeten doen, is zelf risico’s proberen te managen. We zijn een facilitator en coördinator, niets meer en niets minder.’

Bloem: ‘Het is een utopie om een vereniging te willen oprichten waarin riskmanagement in totaliteit is verenigd. De titel riskmanager is namelijk behoorlijk gedevalueerd. Tegenwoordig houdt iedereen zich binnen een bedrijf bezig met risico: accountants, de medische dienst, de juridische afdeling, de marketingafdeling, engineering, etc. Allemaal hebben ze te maken met risico en dus met riskmanagement.’

WAAR STAAT NARIM IN 2011, AFGEMETEN AAN DE ONTWIKKELINGEN IN DE AFGELOPEN 15 JAAR, EN WAAR MOET NARIM DE KOMENDE JAREN NAAR TOE GROEIEN?

Rekker: ‘Bij NARIM kijken we niet zo ver vooruit; we bekijken het van periode tot periode. We hebben een plan voor het komende jaar. Een van onze topevents is en blijft het jaarlijkse congres. Het is al elke keer een uitdaging op zich om het succes van het voorgaande jaar te evenaren. Daarnaast willen we elke twee maanden tenminste een bijeenkomst of activiteit voor leden organiseren. NARIM moet ook buiten het congres vaker op de agenda komen...’

Hans Gorrée: 'Misschien moeten we ons meer focussen op de vraag: als we elkaar alleen nog maar op de digitale snelweg ontmoeten, hoe ziet onze samenleving er dan over een jaar uit? Wat brengt dat voor risico's met zich mee?'

Ellen Rekker: 'Zoals in elke vereniging is er helaas ook een grote groep leden die niet of nauwelijks iets doet en die we zelden of nooit tegenkomen tijdens onze activiteiten. Dat is jammer, maar het is een feit.'

'...NARIM heeft een actief bestuur. Een bepaalde groep leden is zeer actief en steekt veel tijd in NARIM en haar activiteiten. Zoals in elke vereniging is er helaas ook een grote groep leden die niet of nauwelijks iets doet en die we zelden of nooit tegenkomen tijdens onze activiteiten. Dat is jammer, maar het is een feit. Het aantal leden vind ik daarom niet zo belangrijk. Ik hecht er wel waarde aan zo veel mogelijk leden actief te krijgen. Dat lukt redelijk goed. Vroeger gebeurde het nogal eens dat er tijdens een bijeenkomst, bijna niemand kwam opdagen. Dat is zeker verbeterd, al zijn het over het algemeen steeds dezelfde mensen die we zien. Maar goed, het is zoals het is. Vraag is, waarop moet je je richten? Mensen enthousiasmeren die toch al enthousiast zijn, geeft meer voldoening dan onwillige mensen op sleeptouw te nemen. Anders gezegd: ik ga voor kwaliteit in plaats van kwantiteit.'

Bloem: 'Een riskmanager kan niet in de toekomst kijken. Dus kun je niets zinnigs zeggen over hoe de wereld er over vijf jaar uitziet. Het is onze taak in te spelen op wat er vandaag gebeurt. Natuurlijk moeten we de komende vijf jaar alle ontwikkelingen nauwlettend volgen. Op basis daarvan kun je wel voorzichtig wat verder vooruit kijken. Maar vijf jaar is, zeker vanuit onze professionele visie, behoorlijk ambitieus.'

Gorrée: 'Volgens trendwatchers moet je jezelf afvragen: Waar kom ik vandaan? Waar ben ik vandaag? Als ik die lijn doortrek: waar sta ik dan over vijf jaar? Eigenlijk heb je een visionair nodig die zegt: hoe ziet jouw plan eruit en matcht dat met wat er maatschappelijk aan de hand is? Misschien moeten we ons meer focussen op de vraag: als we elkaar alleen nog maar op de digitale snelweg ontmoeten, hoe ziet onze samenleving er dan over een jaar uit? Wat brengt dat voor risico's met zich mee? Stel dat we alleen nog digitaal over risico's praten. Dus zonder een bezoek te brengen aan de werkvloer, de mensen die daar werken in de ogen te kijken? Wat gebeurt er dan?'

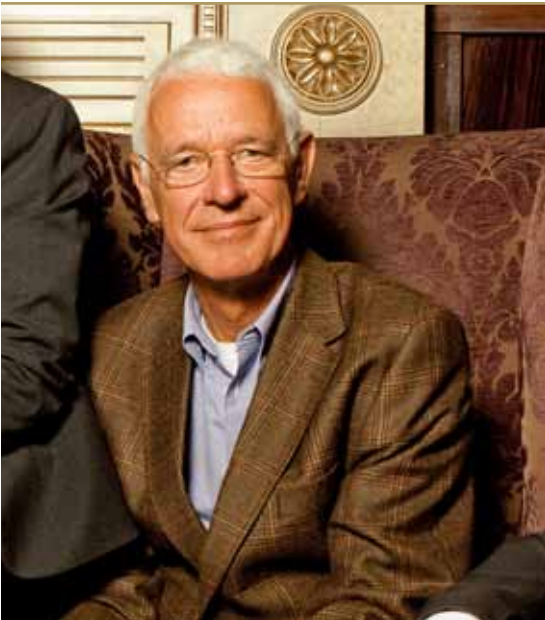
Bloem: 'Als je het niet kunt ruiken, niet kunt zien, niet kunt voelen... dan ben je een aantal van je zintuigen kwijt. Een Blackberry heeft nog steeds geen ingebouwde zintuigen. Riskmanagement is ook letterlijk met je voeten in de klei gaan staan.'

IS HET BEROEP VAN RISK- & INSURANCEMANAGER WEL AANSPREKEND GENOEG BIJ 'JONG TALENT'. ÉN: HOE BORG JE ALS ERVAREN (SENIOR) PROFESSIONAL DE OVERDRACHT VAN SPECIFIEKE KENNIS EN ERVARING AAN JE OPVOLGERS?

Gorrée: 'Er bestaat een groot verschil tussen de senioren in dit vak en de young professionals. In deze laatste categorie doel ik op mensen onder de 35 jaar. Die laatste groep zit meestentijds achter een beeldscherm. Dat is hun wereld. Voeling met de praktijk is er bijna niet meer en dat is niet goed...'

'...Kennisoverdracht aan de jongere generaties was en is voor mij een belangrijke beweegreden om een eigen website op te zetten. Met als doel senioren in ons vak in contact te brengen met jongeren en onze rijke kennis over te dragen aan Young InSurance-mensen. Ik ben nu allemaal oude mannen en vrouwen aan het verzamelen.'

Van der Heijden: 'Een uitstekend initiatief. Het is belangrijk dat de ouderen onder de NARIM-leden de kennisoverdracht borgen. Vroeger had iedereen de dossiers in zijn bureaula liggen met als achterliggende gedachte: het is mijn activiteit en niemand mag ernaar kijken. De grote verdienste van de afgelopen 15 jaar, mede door NARIM, is dat het proces van demystificatie beter op gang is gekomen. NARIM heeft daarin een belangrijke rol gespeeld...'

Willem van der Heijden: 'Je moet niet wachten met kennisoverdracht tot je 64 jaar en 11 maanden oud bent. Wees realistisch. Je toegevoegde waarde is enorm, maar je plaats is eindig.'

Eric Bloem: 'Als je het niet kunt ruiken, niet kunt zien, niet kunt voelen... dan ben je een aantal van je zintuigen kwijt. Een Blackberry heeft nog steeds geen ingebouwde zintuigen. Riskmanagement is ook letterlijk met je voeten in de klei gaan staan.'

'...Je moet niet wachten met kennisoverdracht tot je 64 jaar en 11 maanden oud bent. Wees realistisch. Je toegevoegde waarde is enorm, maar je plaats is eindig. Daarnaast zijn we vaak enorm gefocust op onze eigen onderneming. Veel risk- en insurancemanagers zijn hun leven lang werkzaam in dezelfde bedrijfstak. Dat heeft veel voordelen: je kent iedereen. Maar het heeft ook beperkingen. Daarin zou NARIM een rol kunnen spelen: echt ervaringen met elkaar delen. Bijvoorbeeld via stages of via uitwisselingen.'

Bloem: 'Die sterke focus op het eigen bedrijf heeft overigens zeker ook voordelen. Als riskmanager moet je echt begrijpen waarover het gaat in de core van de business van het bedrijf. In mijn geval is dat Heineken. Als je jouw bedrijf niet tot in de haarvaten kent en beleeft, kun je ook niet goed inschatten hoe iets uit de hand kan lopen. Daarbij komt zeker een stuk senioriteit kijken.'

'BEDRIJVEN LEIDEN JONGE MENSEN IN DIENST VAN MAKELAARS EN VERZEKERAARS OP VOOR DE INDUSTRIE'. ELK JAAR WEER EEN NIEUW GEZICHT AAN WIE JE ALLES MOET UITLEGGEN. IS DEZE STELLING TERECHT?

Bloem: 'Dat is best een probleem. Mensen die bij een makelaar of een verzekeraar gaan werken, komen allemaal uit een "grote fabriek". Ze beheersen 90% van de materie, maar op het moment dat ze voor grote klanten van hun werkgever moeten gaan werken, komen ze in een totaal nieuwe wereld terecht. Die transformatie, van de fabriek naar de grote klanten, gaat te snel. Er is ook te weinig contact tussen de echte contractpartijen, te weten de verzekerden en de verzekeraars. Daar is nog een wereld te winnen. Als we inhoudelijk met de verzekeraars zouden gaan praten, dan weten we wat voor hen de belangrijkste risico's zijn en waarover ze zich zorgen maken. Dan weten we als verzekerden ook beter hoe bepaalde risico's in elkaar zitten. Gezamenlijk kunnen we vervolgens komen tot een risicodialoog. Via de normale kanalen lukt dat niet. Wellicht dat NARIM een rol kan vervullen om die uitwisseling tussen die verschillende contacten te intensiveren.'

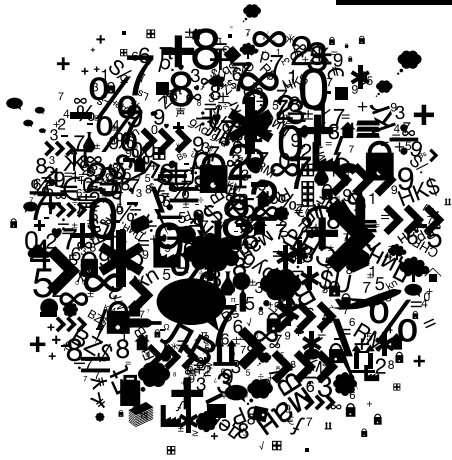
Gorrée: 'We zijn van een wereld in 60 uur naar een wereld van 60 seconden gegaan. Toen ik in 1970 begon met werken, hadden wij een postkamer met een cheffin. Alle post liep via die cheffin. Eerst alles opschrijven in een postboek, laten uittypen, typefouten eruit laten halen, noem maar op. Vervolgens had je een dag de tijd om over de inhoud van je brief na te denken. Met meestal tot gevolg dat de brief, vanwege voortschrijdend inzicht, opnieuw getypt moest worden. Het duurde alles bij elkaar zo'n 60 uur voordat de brief bij de klant in de bus lag. Nu gebeurt dat in 60 seconden. In die snelheid zit een groot risico. De oppervlakkigheid neemt toe. Dat zie je ook als je een paar dagen bent weggeweest. Dan ga je eerst alle e-mails beantwoorden. Maar dat doe je oppervlakkig. Bijna elk antwoord dat je geeft, roept weer twee vragen op. Van die oppervlakkigheid moeten we af.'

WAT KAN NARIM VERDER BETEKENEN?

'We zijn alle vier voorstander van het vaker voeren van dit soort inhoudelijke gesprekken. In een kleine groep met elkaar brainstormen. Dat is beter dan uitgebreide studies en constant e-mails naar elkaar versturen. Aan elkaar "ruiken" is goed, dat geeft veel betere input.'

Rekker: 'NARIM kan strategische allianties aangaan met koepels uit de wereld van de verzekeraars, makelaars en auditors. En op het gebied van riskmanagement met organisaties als de IIA, NNR, hogescholen en universiteiten. Slim samenwerken: dat is ons streven.'

XL Group
Insurance
Reinsurance

Properties, transport, energy, art, manufacturing, insurance, aerospace, contracts or people. Whatever your world is made of, we're here to help your business move forward.

MAKE YOUR WORLD GO

xlgroup.com

XL and MAKE YOUR WORLD GO are trademarks of XL Group plc companies

15 jaar risico's beheerst

VAN AMEYDE
Group

Van Ameyde feliciteert NARIM!

Risk management is van strategisch belang voor het bedrijfsleven en de overheid. Vijftien jaar NARIM onderstreept dat belang!

Van Ameyde ondersteunt risk en claims managers in binnen- en buitenland, met onder andere internationaal claims management, risico-analyses, advies over schadepreventie en industriële taxaties.

www.vanameyde.com

MEIJERS
WENST
NARIM
NOG VELE
JAREN
CONTINUÛTEIT

www.meijers.nl

**WILLIS.
EEN WERELD
AAN EXPERTISE.**

Dankzij de hands-on mentaliteit van onze wereldwijde specialisten staat Willis altijd voor u klaar. Waar en wanneer u ons maar nodig heeft.

Centerpoint I
Hoogoorddreef 60
1101 BE Amsterdam Zuidoost
Postbus 12733
1100 AS Amsterdam Zuidoost

T: 020 531 2525
F: 020 531 2500

Willis maakt deel uit van Willis Group Holdings, een wereldwijd opererende verzekeringsmaatschappij die zich richt op ontwikkeling en dienstverlening op het gebied van professionele verzekering, herverzekering, risk management en consultancy voor bedrijven en instellingen in (aan) overheden. Willis is een bedrijf met meer dan 400 kantoren in 100 landen. Het is een van de meest traditioneel bestaande verzekeringsmaatschappijen ter wereld met meer dan 100 jaar werkzaam zijn in Nederland, dat maakt in vrijwel elk land van de wereld bedrijf.

Additional information refers to www.willis.nl.

100000000

willis

DICK VLASBLOM, VOORZITTER VAN HET EERSTE UUR

‘VAN ELKAAR LEREN’

DICK VLASBLOM WAS IN 1996 DE EERSTE VOORZITTER VAN NARIM. HIJ BEKLEEDDE DE FUNCTIE SLECHTS EEN JAAR EN GING TOEN MET PENSIOEN. HIJ KIJKT MET PLEZIER TERUG OP DIE PERIODE. DE OPRICHTING VAN NARIM NOEMT HIJ EEN GOEDE STAP. INMIDDELS AL BIJNA 15 JAAR MET PENSIOEN VOLGT HIJ DE ONTWIKKELINGEN NOG ALTIJD MET BELANGSTELLING.

‘De directe binding is in de loop der jaren verdwenen, maar dat wil niet zeggen dat ik de zaken niet meer volg. Zij het op afstand. Vroeger was je als risk- en insurancemanager al vaak een eenling binnen een organisatie. Vakinhoudelijk zoek je toch naar broeders en zusters met wie je vragen en ervaringen kunt delen.’

Assurantie Overlegorgaan Groot ondernemingen

Dat gebeurde wat hem zelf betrof al geruime tijd geleden in de AOG, de Assurantie Overlegorgaan Groot ondernemingen, een overlegorgaan waarin de risk- en insurancemanagers van dertien grote ondernemingen zich hadden verenigd. Dick Vlasblom maakte namens Dow Chemical deel uit van de groep. ‘Elkaar helpen en ervaringen uitwisselen, daar was het om begonnen. Het vreemde was destijds dat de verzekeraars en makelaars zich wel hadden verenigd, maar de verzekerden niet. Onder het motto samen sterker hebben wij elkaar toen opgezocht en hebben we ons vervolgens ook verenigd.’ De wereld is veranderd, constateert Dick, maar op bepaalde punten ook weer niet. ‘Destijds zat ik al in het bestuur van A.E.A.I., nu FERMA.’

Goede plek

NARIM heeft zich een goede plek in de markt verworven, meent hij. ‘Belangrijk blijft dat je elkaar opzoekt: om van elkaar te leren. Als je dat goed wilt doen, moet je bereid zijn daar tijd en energie in te steken. Ik wens NARIM voor de toekomst veel succes.’

DE

RISICO'S

VAN

HET VAK

Wim Hoonhout, Persvoorlichter Politie Haaglanden over krasjes op je ziel en justitiële missers

‘Een zaak niet oplossen, is een van de grootste risico’s van ons vak. Dat blijft onverteerbaar voor de gemiddelde rechercheur. Moordzaken, andere ernstige delicten.... Dergelijke zaken hebben een enorme impact. Als je die als rechercheur niet tot een goed einde weet te brengen, kan dat van invloed zijn op je functioneren, je welzijn. We noemen dat onder elkaar wel eens “krasjes op je ziel”. Krijg je die teveel, dan kun je niet helder meer denken.

‘De mens is het kapitaal van je organisatie. Zorg er goed voor.’

De hoeveelheid werk, onverwerkte emoties of zaken uit het verleden, snel opeenvolgende grote zaken; een burn-out ligt op de loer. De mens is het kapitaal van onze organisatie, daar moet je goed voor zorgen. Daarom investeerden we de laatste jaren in bedrijfsopvangteams. Als dat niet baat, is er een vangnet met vakkundige professionals, zoals hulp op HRM-gebied of bijstand van een psycholoog. Ook werken we samen met de VU Amsterdam.

Gelukkig komt het in Nederland slechts sporadisch voor, dat een onschuldige achter de tralies verdwijnt. Spraakmakende “missers”? Denk aan de Puttense Moordzaak, waarbij twee Puttense zwagers onterecht vijf jaar vastzaten voor de moord op Christel Ambrosius in 1994. Of de Schiedammer Parkmoord die veel commotie veroorzaakte. Pas na de bekentenis van Wik H. kwam deze justitiële dwaling aan het licht. Deze zaken waren onder meer aanleiding voor een programma om de kwaliteit van de waarheidsvinding in het proces van opsporing en vervolging te verbeteren: “Versterking van opsporing en vervolging”.

Jennifer Haas, Geotechnisch ingenieur bij Fugro over monsters en zeebenen

‘Als geotechnisch ingenieur verzamel en onderzoek ik grondmonsters en rapporteer ik daarover. Niet echt risicovol. Bij Fugro mag ik naast het kantoorwerk ook veldwerk verrichten. Daarvoor verblijf ik zo’n drie maanden per jaar aan boord van een zeeschip.

Gemiddeld ben ik per periode zo’n vier à vijf weken op zee. Ik kan alleen nooit precies aangeven hoe lang ik weg ben. De ene keer gaat het sneller of juist langzamer dan gedacht. Het thuisfront weet dus nooit exact wanneer ik kom opdagen. Dat leerde me wel om bij de dag te leven en niet te ver vooruit te kijken. We zijn voor het nemen van monsters afhankelijk van het weer. Soms gaan er zomaar een paar dagen “waiting on weather” voorbij. Met slecht weer kan het op zee flink spoken en moet je over zeebenen beschikken. Als een schip alle kanten op beweegt, is het soms lastig je evenwicht te bewaren.

‘Op zee zitten we ver van de bewoonde wereld. Hulp is niet snel ter plaatse.’

Ik doorloop elke vier jaar een intensieve training. EHBO, brandveiligheid en een onderwater helikopter-escape zijn vaste onderdelen. Haal je deze training niet, dan mag je niet offshore werken. Ook ondergaan we elke twee jaar een medische keuring om lichamelijke klachten te achterhalen. Op zee zitten we namelijk vaak ver van de bewoonde wereld. In geval van nood is hulp niet snel ter plaatse. Een schip moet dan uren varen naar de dichtstbijzijnde haven of er moet een helikopter heen en weer vliegen. Het veldwerk maakt mijn werk afwisselend, leuk en soms spannend.’

Jeroen de Jong, programmeur bij Bell ID **over chipkaarten en veiligheidslekken**

‘Als programmeur bij Bell ID houd ik me vooral bezig met het ontwikkelen van software om chipkaarten en de applicaties daarop te beheren. Op die kaarten staan vaak beveiligde gegevens, waardoor ik met cryptografie te maken heb. Hoewel we een relatief klein bedrijf zijn, werken wij voor grote klanten wereldwijd, zoals banken, multinationals en overheden. De omvang van deze projecten brengt vaak veel stress met zich mee. Dat zie ik als een risico op persoonlijk vlak. Jezelf niet gek laten maken door aanstormende deadlines, is dan belangrijk.’

‘Wij werken voor grote klanten wereldwijd. De omvang van deze projecten brengt zeker stress met zich mee.’

Binnen onze branche zijn de ontwikkelingen talrijk. Dat vereist dat je niet alleen als bedrijf, maar ook als persoon scherp blijft. Is er bijvoorbeeld sprake van een veiligheidslek in een bepaalde chip, dan moet je weten welke van jouw klanten die chip gebruiken. Om ze vervolgens goed te adviseren. Procedures en testprotocollen kunnen helpen deze risico's te verkleinen. Alles voorkomen kunnen we helaas niet. Soms komt het aan op alert zijn en snel reageren.

De kaarten die wij beheren zijn altijd gelinkt aan geld of aan persoonsgegevens. Daar zit ons grootste beroepsrisico. De vraag is elke keer: komen de juiste data op de juiste manier op de kaart, zonder dat ze in verkeerde handen kunnen vallen? Onze software draait binnen het netwerk van onze opdrachtgevers. Daar hebben we geen invloed op. Ons eigen netwerksysteem is zo waterdicht mogelijk. Het blijft zoeken naar een optimale netwerkbeveiliging, zonder dat je daardoor in je werkzaamheden wordt belemmerd.’

Daniëlle van der Mieden, kinderverpleegkundige Juliana Kinderziekenhuis Den Haag **over kwetsbare kinderen**

‘Ik werk op de interne afdeling voor nul- tot tweejarigen. Kinderen kunnen nog niet aangeven wat ze voelen. Je moet dus veel observeren. Medicijnen geven we uiteraard in overleg met de arts en voor het toedienen is er een dubbelcheck met een collega. We krijgen regelmatig scholing in moeilijke handelingen en werken volgens vaste protocollen. We vormen een hecht team met de arts: het is niet zo dat de arts commandeert en wij rennen mee.’

Van een “onschuldige” ziekte als de waterpokken, kunnen onze toch al kwetsbare patiëntjes heel ziek worden. Daarom verplegen we een kind met zo'n besmettelijke ziekte geïsoleerd. Het mag, buiten de ouders natuurlijk, geen bezoek ontvangen, hoe vervelend dat ook is. We nemen geen enkel risico.

‘Risico verwisseling moedermelk uitsluiten.’

Het Juliana Kinderziekenhuis promoot het geven van borstvoeding. Regelmatig gebeurt dat met een flesje en kolft de moeder haar borstvoeding af. We gaan heel zorgvuldig met de afgekolfd melk om. Een kind mag alleen de melk van de eigen moeder krijgen, want moedermelk kan, net als bloed, aandoeningen zoals HIV of Hepatitis overbrengen. Dus moeten we het risico op verwisseling uitsluiten. Ook de ouders hebben hierin een controlerende rol. Elk kind krijgt een eigen kleurcode en mag alleen uit het flesje met de eigen kleur drinken.

Als je een kindje heel intensief hebt verzorgd en er gebeurt iets naars, dan doet dat wel iets met je. Maar ik kan er thuis goed over praten en als collega's steun je elkaar onderling. Ik heb een dochtertje van drie en de tweede is op komst. Als je zwanger bent gelden er andere regels. Ik draai nu geen nachtdiensten. Kindjes met een koortslip mag ik niet verplegen, vanwege de gevaren van een koortslipinfectie voor een pasgeboren baby. Geen probleem want we delen de zorg voor maximaal 16 kinderen met vier collega's. Ook daarin nemen we dus geen enkel risico.’

Hans Kramer, eigenaar van Restaurant Vlaanderen in Delft *over service en kosten*

‘Crisis én een slechte zomer, dat maakt het overleven in de horeca moeilijk. Besparen op vaste lasten gaat niet, dus let ik scherp op inkoop en op personeelskosten. Banken investeren niet graag in de horeca, dat vinden ze te risicovol. Ik vertrouw vooral op eigen arbeid en inzet. Daardoor werk ik gemiddeld wel 80 uur per week. Best een risico voor mijn gezondheid.

Wind en regen zijn mijn grootste vijand. Schijnt het zonnetje, dan heb ik gelijk 30% meer klandizie. Elke dag is anders en ik weet van tevoren nooit hoe het gaat lopen. Ik let erop dat mijn personeel niet rondloopt als er niets te doen is. Maar stel dat ik ze vroeger naar huis stuur en er komt alsnog een grote groep binnen? Dan kan ik mijn gasten niet de juiste service bieden. Het blijft een kwestie van elke keer het risico afwegen.

De kosten voor een horeca-uitbater zijn hoog in Nederland. Dat geldt voor de huur, gas, water en licht, personeelskosten, maar ook voor de inkoop. Eigenlijk verdien ik het meeste aan koffie, thee en tosti's. Maar daar haal ik natuurlijk geen voldoening uit. Ik hou van mijn vak en ik wil mooie gerechten opdienen. We hebben de afgelopen vijf jaar zeven prijzen gewonnen, waarvan drie keer de eerste prijs voor ‘‘Het lekkerste broodje van Nederland’’. We gebruiken daarvoor bijzondere producten, zoals sashimitonijn. Daar hangt een hoger prijskaartje aan.

Ze zeggen dat uit eten gaan duur is omdat wij als horecaondernemers onze zakken zouden vullen. Dat is absoluut niet waar. Onze kosten zijn hoog. Sterker nog, als ik kijk naar het aantal uren dat ik werk en ik reken dat om naar een uurloon, ben ik waarschijnlijk de slechtst betaalde kracht in mijn restaurant. Je moet dus eigenlijk gek zijn van het vak om dit te doen.’

‘Hard werken, best een risico voor mijn gezondheid.’

Ed Nobel, eigenaar van Nobel Glazenwassers- en Servicebedrijf, over hoogwerkers en osmosewater

‘Zelf ben ik niet meer dagelijks op de ladder of aan de gevel van een pand te vinden. Met negen fulltimers in dienst, moet ik veel administratief werk verrichten. Een aantal dagen per week zit ik dus op kantoor. Soms vind ik dat wel prettig, maar eigenlijk ben ik het liefst lekker buiten actief.

Wij hebben geen particuliere klanten, maar werken op contractbasis voor vastgoedbedrijven en VVE's. Veel kantoorpanden en flats, dus veel werk op grote hoogte. Dat maakt ons beroep risicovol. Bij de bouw van de meeste hoge gebouwen houden ze inmiddels wel rekening met werkzaamheden aan de buitenkant. Bijvoorbeeld door een goede gevelinstallatie. Is dat niet het geval, dan maken we gebruik van een hoogwerker. Dat is wel een stuk arbeidsintensiever. Vaak hebben we dan met allerlei vergunningen te maken omdat we bijvoorbeeld een deel van de weg moeten afsluiten.

‘Veel kantoorpanden en flats, dus veel werk op grote hoogte.’

Ondanks alle voorzorgsmaatregelen, gaat het ook wel eens mis. Een jaar of twee geleden kregen twee van mijn medewerkers de schrik van hun leven. Om de ramen onder een balkon te zemen, maken we gebruik van een hangbak met een pantograaf. Kort gezegd is dat een contragewicht van 350 kilo die de bak waarin de glazenwassers staan, naar het raam toe duwt. Daarvan brak de drijfstang. De stang en het gewicht denderden vervolgens rakelings langs mijn medewerkers. Het liep gelukkig goed af. Sommige glazenwassers werken met een zogenaamde telescoopsteel met vlek-vrij osmosewater. Ook daaraan kleven risico's. Zo'n steel weegt maar 6 kilo. Maar werk je daarmee een paar uur boven je hoofd, dan lijkt de steel wel 60 kilo te wegen. En bestaat een kans op nek- en rugklachten.

Vanuit de ARBO-wetgeving gelden voor ons beroep allerlei regels die met veiligheid te maken hebben. Uiteraard voldoen wij daaraan. Mocht er toch iets gebeuren, dan zijn we daar als bedrijf goed voor verzekerd.’

TJITSKE CIEREMANS

CHRISTIANNE LENSINK

PETRA ROUW

LADIES@RISK

EEN SUCCESSTORY

TJITSKE CIEREMANS, ADVOCATE EN PARTNER, NAUTA DUTILH

‘Veilige koers niet altijd zonder risico’

‘Als advocate behandel ik aansprakelijkheids- en verzekeringszaken. In mijn werk ontmoet ik risk- en insurancemanagers, maar ook verzekeraars, makelaars en experts. De partijen die ook bij NARIM betrokken zijn. Dat maakt NARIM voor mij een leuke groep. Al bij de start ben ik bij Ladies@Risk gevraagd. Ladies@Risk is ongelooflijk hard gegroeid: in het begin kwamen er 25, nu soms meer dan 50 dames.

Toch is het overzichtelijk genoeg om elkaar wat langer te spreken, beter dan zo opgepropt te staan op een grote receptie. Met twee tot

drie keer per jaar een middag- en avondsessie, is het niet te vaak en te lang. Een gouden formule. We bespreken vakinhoudelijke onderwerpen, niet speciaal “ladies-dingen”. Toch is het leuk met vrouwen onder elkaar te zijn. Veel “Ladies@Risk” hebben in hun dagelijks werk in de verzekerings- en makelaarsbranche veel mannen om zich heen. In de advocatuur speelt dat wat minder. Ik vind het prettig in gemengde teams te werken. Met positieve discriminatie heb ik niet zoveel. Als ik zie hoeveel “Ladies@Risk” er zijn, denk ik: dat duwtje in rug hebben we eigenlijk helemaal niet nodig. We komen er wel op eigen kracht.

Ik voel me als advocaat ook een soort riskmanager. In onze advisering gaat het vaak om risico’s: kansen in de markt voor onze cliënten, maar ook problemen die ze ondervinden. Samen met de cliënt stippel je een strategie uit, waarbij je de risico’s in kaart brengt en een besluit neemt. Vaak is het risicovoller een te veilige koers te varen. Andere partijen kunnen je dan inhalen, je loopt uit de tijd of het geld is op. Om een bepaald resultaat te behalen, moet je dus risico’s nemen. Maar dan wel gecalculeerde risico’s.’

PETRA ROUW, DIRECTOR MARINE SCHADE, AON RISK SOLUTIONS

‘Soms moet je risico’s nemen’

‘Onlangs hadden we een personeelsfeest met als thema “Take a Risk”. Een typerend thema voor Aon, waar alles om risico draait: risico-analyses, risico-inventarisaties, loss-control... Als risico’s resulteren in schade, komt onze afdeling in beeld. Sinds 2000 geef ik leiding aan

de afdeling Marine Schade. Met 30 collega’s behandelen we schades van onze klanten. Als spin in het web streven we in samenspel met verzekeraars, advocaten en experts naar een oplossing. Op steeds efficiëntere wijze: door digitalisering en bepaalde schades procesmatiger te behandelen. Zo komt er tijd vrij voor lastige schades en kunnen we aanvullende diensten aanbieden. We willen het maximale uit ons team halen. Op dat pad moet je soms risico’s nemen.

Ook privé moet je je bewust zijn van risico’s en keuzes maken. Elk jaar organiseert Aon een ski-uitje. Met een groepje heel ervaren skiërs, dender ik de pistes af. Dan laat je je wel eens opjatten. Maar soms zeg ik: “Hier neem ik even een andere route. Ik zie jullie beneden

wel weer.” Je moet constant voor jezelf je eigen grenzen onderkennen.

Bij Ladies@Risk is risico de bindende factor. Ladies@Risk kwam op mijn pad, toen ik mij aanmeldde voor de tweede bijeenkomst. Vervolgens heb ik samen met collega’s een middag bij Aon voor de “ladies” georganiseerd rondom het thema media. Ook binnen de assurantiebranche zijn er veel netwerken. Belangrijk, want sinds de switch van het fysieke beursplatform naar de digitale beurs is er minder persoonlijk contact. Elkaar zien en ontmoeten, ervaringen uitwisselen. Dat staat bij mij bovenaan. Of dat nu in een gemengde setting of alleen met dames is. Ladies@Risk biedt daarvoor een uitstekende mogelijkheid met aansprekende onderwerpen.’

CHRISTIANNE LENSINK, SENIOR UNDERWRITER D&O/EPLI, ZURICH FINANCIAL SERVICES

‘Risk is an opportunity’

‘Omgaan met risico’s is mijn vak en de kern van het verzekeringsbedrijf. Ik zie risico’s als een uitdaging waar ik iets mee kan: “Risk is an opportunity”. Ik verzeker risico’s op het gebied van bestuurdersaansprakelijkheid. Op basis van onder andere de financiële situatie van het bedrijf, de sector, relatie met aandeelhouders en natuurlijk de ervaring en kunde van de bestuurder, schat ik het risico in dat een bestuurder met zijn privévermogen loopt bij bestuurlijke beslissingen. Veel informatie kun je vergaren vanuit het publieke domein maar de kunst is om hieruit de juiste selectie voor je risicoafweging te maken. De makelaar heeft het klantencontact. Maar om feeling te krijgen met de klant, ga ik het liefst zelf samen met de makelaar met de klant om de tafel. Ook in de privésfeer bekijk ik risico’s positief: je hebt altijd een keuze welke weg je in wilt slaan.

Vrouwen gaan anders om met risico’s dan mannen. Ze zijn meer behoudend en nemen niet alleen financiële maar ook bijvoorbeeld persoonlijke aspecten mee in hun beslissing. Daarmee creëren ze ook meer draagvlak met als positief effect dat medewerkers geneigd zijn harder voor ze te lopen. Het is namelijk nog altijd zo dat als je draagvlak hebt binnen een organisatie, je makkelijker zaken doet en meer voor elkaar krijgt.

Vrouwen aan de macht? Volgens mij hebben vrouwen minder met macht, uitzonderingen daargelaten. Maar als je zegt: meer vrouwen

aan de top: daar ben ik absoluut voor. Geen quotum, daar bereik je uiteindelijk niet zoveel mee. Maar diversiteit in samenstelling van het management, dus ook met vrouwen, geeft meer verschillende invalshoeken en dat komt de uiteindelijke beslissing altijd ten goede. De financiële wereld is nog teveel een “good old boys network”.

Toen ik zo’n vier jaar geleden bij Zurich binnenkwam, was ik de eerste vrouw op de afdeling. Zurich is een mooi Zwitsers bedrijf, degelijk maar ook iets conservatief. Maar het begint te veranderen. Er komen steeds meer vrouwen in (middel-)managementfuncties. We hebben binnen Zurich geen vrouwen-netwerk. Ik vind het wel leuk om hier af en toe de rechten van de vrouw aan te kaarten, maar voel geen urge dat op te pakken c.q. me hierin te bewijzen.

Met Ladies@Risk waren we laatst te gast bij De Nederlandsche Bank. Daar kom je niet zomaar binnen. We kregen een uitleg over de kunstcollectie. Dat vind ik zo prettig van Ladies@Risk: tijdens zo’n bijeenkomst treed je buiten de eigen paden. Er zijn wel andere netwerken, maar die zijn erg gericht op het verzekeringsvak of risicogebied. De onderwerpen van Ladies@Risk zijn breder. Je ontmoet mensen met een bredere interesse en dat is niet alleen goed maar ook leuk voor je netwerk.’

LADIES@RISK IS DE ENIGE HYBRIDE VAKGROEP ONDER DE VLAG VAN NARIM. NAAST VROUWELIJKE RISK- EN INSURANCE MANAGERS MAKEN OOK VROUWEN UIT DE WERELD VAN VERZEKERAARS, MAKELAARS EN ANDERE DIENSTVERLENERS DEEL UIT VAN DE GROEP. LADIES@RISK IS AL GELIJK VANAF DE oprichting BEGIN 2009 EEN GROOT SUCCES. TIJDENS HET NARIM CONGRES 2011 KREGEN JACQUELINE PLESSIUS EN YVONNE DU FLOO NAMENS LADIES@RISK DE NARIM AWARD. BEIDE NARIM-LEDEN ZIJN VAN MEET AF AAN INTENSIEF BETROKKEN GEWEEST BIJ LADIES@RISK. BIJ DE UITREIKING VAN DE PRIJS GAVEN BEIDEN EEN KORTE REACTIE.

Yvonne du Floo:

‘Het is geweldig dat Ladies@Risk in korte tijd haar plek heeft veroverd. De animo is groot en de onderwerpen die we bespreken, zijn interessant. De gemixte samenstelling geeft een extra dimensie aan onze activiteiten.’

Jacqueline Plessius:

‘De NARIM Award is een prachtige erkenning voor ons initiatief. Hoop dat deze prijs zal leiden tot nog meer interesse in de Ladies@Risk en bijdraagt aan een nog betere reputatie van NARIM in het algemeen.’

COR VAN VEGHEL

DE STILLE KRACHT VAN NARIM

COR VAN VEGHEL, RISK MANAGER VAN DE DIVISIE BOUW EN VASTGOED VAN DURA VERMEER, IS ACHT JAAR LID VAN NARIM EN IS BEZIG AAN ZIJN ZESDE JAAR ALS BESTUURLID. EIND 2012 MOET NARIM OP ZOEK NAAR EEN ANDERE SECRETARIS-PENNINGMEESTER. MEDIO 2013 GAAT COR MET VROEG-PENSIOEN.

De bestuursfunctie van (eerst) penningmeester (later gecombineerd met die van secretaris) is hem op het lijf geschreven vanwege zijn financiële achtergrond. Bij zijn werkgever was hij in het verleden Hoofd Financieel-economische zaken van diverse werkmaatschappijen. 'Later ben ik gevraagd in de holding verzekeringen en risicomanagement te gaan doen. Daarnaast ben ik verantwoordelijk voor het risk- en insurancemanagement van onze Divisie Bouw en Vastgoed. Daarin gaat jaarlijks tussen de 600 en 700 miljoen euro om. Mijn collega Jos van der Meer, ook actief NARIM-lid, doet de Divisie Infra en personeelsverzekeringen.

Bouwsector goed vertegenwoordigd

De grote Nederlandse bouwbedrijven zijn goed vertegenwoordigd in NARIM, stelt Cor vast. 'De vakgroepen Bouw en Aansprakelijkheid zijn actieve clubs. Er speelt ook veel in onze sector. Niet alleen bedrijfseconomisch, maar ook op het gebied van schades, aansprakelijkheden, verzekeringen, risicobeheer en preventie. Het vak is door de jaren heen steeds leuker geworden. Het gaat allang niet meer over polissen en het afsluiten van verzekeringen alleen. Het zwaartepunt van mijn functie ligt vooral op risicobeoordeling en het vinden van oplossingen voor bijzondere situaties.

Bijzondere schades

In deze sector en ook binnen ons bedrijf hebben we nogal eens te maken met schades. De meeste daarvan zijn vrij standaard. Wij hebben binnen ons bedrijf nogal wat auto's. Met op jaarbasis een behoorlijk aantal schades. Die worden voor het overgrote deel door de werkmaatschappijen zelf afgehandeld. Maar er zijn ook bijzondere gevallen. Zoals een omgevallen bouwkraan of een ingestort dak van een stadion. Hoe triest soms voor de betrokkenen, zijn dat voor elke risk- en insurancemanager wel de meest interessante dossiers.'

Ze weten niet wat ze missen

Voor NARIM ziet Cor een goede toekomst weggelegd. 'Maar het is halen én brengen,' meent hij. 'NARIM is een gezonde vereniging. Er is geld voor initiatieven en activiteiten. Zoals bij elke vereniging neemt een aantal fanatieke honden telkens het initiatief. Bij bijeenkomsten zie je vaak dezelfde gezichten. Terwijl er ook voor de grote groep minder actieve leden veel te halen is. Ze weten niet wat ze missen, terwijl je elkaar in deze tijd zo hard nodig hebt. Wij zullen als bestuur moeten blijven werken ook de inactieven meer bij de club te betrekken.'

Passie voor duiken

Cor van Veghel is fanatiek diepzeeduiker. Als riskmanager zelf de risico's opzoeken? Geenszins, meent Cor. Met die risico's valt het wel mee in een sport die is omgeven met tal van brevetten en veiligheidsmaatregelen. Zeker als je alle voorschriften en procedures goed in acht neemt.

Tien jaar geleden maakte hij tijdens een vakantie al snorkelend kennis met de wereld onder water. Die fascinatie is uitgegroeid tot een passie. Nu zoekt hij gemiddeld drie keer per jaar de diepten op van vakantieoordens als Bonaire, Saba en Sint Eustatius, Gozo, Eilat en Thailand. Dat doet hij samen met zijn echtgenote. 'Wij zijn allebei net zo fanatiek als het om duiken gaat. Zij is mijn vaste buddy.' Bonaire is zijn favoriete bestemming. 'Het meest fascinerende van duiken is het telkens opnieuw ontdekken van het leven onder water. Haaiensoorten als de white tip, de grijze haai, de tijgerhaai en de walvishaai en manta's; ik heb ze allemaal van nabij kunnen aanschouwen.'

Is er in alle hoogtepunten een absoluut hoogtepunt te noemen? 'Ja. Sipadan Island in Maleisië. Een natuurreservaat waarvoor maar zeer beperkt duikvergunningen worden verstrekt. Ik heb het mogen meemaken. Zo mooi ...'

Van Diepen Van der Kroef Advocaten feliciteert NARIM met haar 15-jarig bestaan!

Van Diepen Van der Kroef Advocaten is met 6 vestigingen en circa 120 advocaten één van de meest vooraanstaande advocatenkantoren in Nederland. De sectie Verzekeringsrecht & Aansprakelijkheidsrecht is gevestigd in Amsterdam en behartigt de belangen van nationale en internationale verzekeraars, tussenpersonen en bedrijven.

Van Diepen Van der Kroef Advocaten is uw juridische zakenpartner.

Voor meer informatie: www.vandiepen.com

Peggy Hulsbergen Henning-Awater

+31(0)20 574 74 74

p.hulsbergenhenning@vandiepen.com

De specialisten van MeeÛs kennen de behoeften van insurance managers. Dat schakelt wel zo makkelijk. Een vast accountteam kent uw grootzakelijke en internationale risico's. Onze specialisten maken verzekeringsoplossingen op maat, zowel op het gebied

van schadeverzekeringen als employee benefits.

Meer weten? Neem contact op met een van onze specialisten.

MeeÛs Assurantiën
Key Accountmanagement
020 301 79 44

MEEÛS®

Aon feliciteert NARIM met haar jubileum!

Risico's raken uw ondernemersgeest en uw ambities. Aon adviseert u bij het inzichtelijk en beheersbaar maken van deze risico's. Wij helpen u deze risico's te beoordelen, te beheersen, te bewaken en te financieren. Aon staat voor de geïntegreerde inzet van hoogwaardige expertise, diensten en producten op het gebied van operationeel, financieel en personeel risicomanagement en verzekeringen. De focus van Aon is volledig gericht op het waarmaken van uw ambities. www.aon.nl

Risk | Reinsurance | Human Resource

AON

7115_v1

THE LAWYER
www.thelawyer.com
EUROPEAN AWARDS 2010
WINNER
Law Firm of the Year: Benelux

HOUTHOFF BURUMA

WWW.HOUTHOFF.COM

DAGELIJKSE RIS

IEDEREEN EEN HELM

De tijd dat een skihelm dragen niet stoer was, is voorbij. Voor kinderen onder de 15 is een helm in veel Alpenlanden al verplicht. Maar ook verstandige volwassen skiërs en boarders gaan steeds vaker overstag. Niet voor niets, want bij een wintersportongeval is het risico op hoofdletsel reëel: 1 op de 10 ongelukken. Gelukkig is het dragen van een helm geen straf. Uw hoofd blijft warm in de winterkou. En met de vele verkrijgbare uitvoeringen is er altijd wel een hoofddeksel dat uw stijl ondersteunt.

HITTEBESTENDIG

Is koken uw hobby, uw passie of eerder een dagelijkse verplichting? Welke van de drie dan ook, koken wordt een stuk kleurrijker en veel veiliger met deze ovenwanten en pannenlappen van het Finse merk Marimekko. Hiermee beschermt u zichzelf tijdens het koken tegen pijnlijke brandwonden. Meer informatie: www.vorm-en-kleur.nl

WIJS BESLUIT

Met sparen kun je niet vroeg genoeg beginnen. Met voldoende spaartegoeden zijn financiële risico's makkelijker op te vangen. KG design ontwierp een decoratieve en grappige spaarpot in de vorm van een wijze uil. Mr. Uggly maakt zo het sparen voor kinderen leuk en leert hen al vroeg een financieel appeltje voor de dorst te hebben. Verkrijgbaar in diverse kleuren. Meer informatie: www.vorm-en-kleur.nl

KUNSTSTOF GLAS

Scherven brengen geluk, maar veroorzaken ook veel ongemak. Het is zonde als uw mooie wijnglazen sneuvelen. En wat te denken van het risico dat kinderen in het glas trappen? We hebben goed nieuws. Want deze kunststof wijnglazen van Zak! bieden de juiste oplossing. Deze onbreekbare glazen zijn ook nog eens bijzonder fraai om te zien en prettig om uit te drinken. Verkrijgbaar in de kleuren oranje, fuchsia, blauw en groen. Meer informatie: www.vorm-en-kleur.nl

SICO'S DE BAAAS

SONPAKKIE

Als 'surfdude' of 'surfbabe' het strand op? Met de hippe zonwerende beachwear van Sonpakkie is iedereen voor 99% beschermd tegen schadelijk UV-licht. Van babypakjes voor de allerkleinsten tot stoere tops in allerlei kleuren en prints voor kinderen en voor volwassenen. Bovendien zijn Sonpakkies sneldrogend en bieden ze dezelfde UV-bescherming in het water. Zo kan iedereen veilig het strand op en het water in. Meer informatie: www.sonpakkie.nl

VROLIJK BESCHERMD

Waardevolle spullen wilt u natuurlijk extra beschermen. Dan is het meegenomen als deze bescherming ook nog een vrolijke aanblik biedt. Met deze vilten beschermhoezen van Hey-Sign beperkt u de kans op beschadiging van uw iPad of iPhone tot een minimum. Verkrijgbaar in diverse kleuren. Meer informatie: www.vorm-en-kleur.nl

GRIP OP DE WINTER

Met de winter in aantocht, laten veel automobilisten hun zomerbanden verwisselen voor winterbanden. Deze banden zijn van een andere rubbersoort dat ook zacht blijft onder de zeven graden. Ze hebben een ander profiel dat meer grip geeft bij regen en sneeuw. Wilt u met winterse omstandigheden door Oostenrijk of Duitsland rijden, dan zijn winterbanden zelfs een must. Maak tijdig een afspraak met de garage, want bij de eerste sneeuw zijn de banden snel uitverkocht.

SAMEN DROOG

Samen in de stromende regen? Dan voldoet een normale paraplu meestal niet. Met een verregende haardos, natte zijkanten en een slecht humeur tot gevolg. Al deze narigheid behoort voorgoed tot het verleden met deze lichtgewicht duoparaplu. Met een omvang van 120 x 105 x 76 centimeter biedt deze bijzondere paraplu aan twee personen voldoende bescherming tegen de regen. Verkrijgbaar in diverse kleuren.

WORDT RISICO

DE MAAT VAN

ALLE DINGEN?

HET THEMA RISICO WAS ZELDEN ZO HOT EN LIJKT MEER EN MEER DE MAAT TE WORDEN. HOE KIJKEN BESTUURSLEDEN VAN NARIM HIER TEGENAAN, HOE SPELEN ZIJ HIEROP IN EN WAT ZIJN VOLGENS HEN VOORNAME RISICO'S DIE ONS TE WACHTEN STAAN?

**YVAR VAN WEENEN, RISK MANAGER,
SHELL INTERNATIONAL B.V.**

‘Risico’s zijn inherent aan ondernemen. Het mitigeren, overdragen, beheersen en accepteren van risico wordt dus steeds meer een integraal onderdeel van de bedrijfsvoering. Risicomanagement is inmiddels een containerbegrip met verschillende invalshoeken: financieel, compliance, governance, assurance, operationeel, HSSE, crisismanagement, etc. De uitdaging voor NARIM-leden zit vooral in het balanceren op de grensgebieden, dan wel plekken waar overlap is, in samenspraak met verschillende disciplines en niveaus, en het ultimo leveren van toegevoegde waarde aan zijn of haar onderneming. Afhankelijk van de risk appetite van het bedrijf, kan daaraan op meerdere manieren invulling worden gegeven. De grootste risico’s die ons pad kruisen, lenen zich niet makkelijk voor een eenzijdige (lees: verzekerings-) benadering. Dan denk ik met name aan reputatieschade, algehele economische malaise of politieke (in)stabiliteit. Echter, met de instrumenten die riskmanagers tot hun beschikking hebben, kunnen we wel van invloed zijn op hoe “we” met dergelijke situaties omgaan.’

HET NARIM-BESTUUR

V.L.N.R.: TJERK VAN DIJK, YVAR VAN WEENEN,
FRITS VAN BLITTERSWIJK, OTTO BEKOUW,
COR VAN VEGHEL, ALBERT VAN HAASTRECHT,
ELLEN REKKER EN ANNEMARIE SCHOUW

**TJERK VAN DIJK, RISK & INSURANCE MANAGER,
DRAKA HOLDING**

‘Het is nog onduidelijk welke grote risico’s de toekomst ons brengt. Dat zullen we moeten accepteren. Ik ben van mening dat risico’s die we kunnen benoemen en kunnen kwantificeren geen risico meer zijn. Dat is het verhaal van kans maal impact. Daarbij draait het meer om de vraag: hoeveel zijn we bereid te investeren om gedefinieerde risico’s te mijden of te beperken? In onze moderne samenleving zal het niet veel langer over risico’s gaan. De moderne tijd zal worden beheerst door onzekerheid en onvermogen alle risico’s te beheersen, is mijn overtuiging. In de moderne tijd zullen we opnieuw moeten leren dat acceptatie van risico’s tot betere resultaten leidt dan vergeefs blijven proberen alle risico’s te beheersen.’

**ANNEMARIE SCHOUW, RISK & INSURANCE MANAGER,
TATA STEEL IJMUIDEN B.V.**

‘Mede door de explosieve groei van de “sociale media” heeft het “thema risk” een nieuwe dimensie gekregen. Er hoeft maar iets te gebeuren en het staat op internet. Vaak ongeautoriseerd. Dit kan voor ondernemingen een serieuze bedreiging vormen. Natuurlijk is het zaak eerlijk en transparant te zijn. Het is daarbij echter wel van belang gebeurtenissen goed te formuleren en adequaat en genuanceerd te communiceren. De snelheid van het internet staat dat echter niet altijd toe. Wanneer je als bedrijf te lang wacht met een reactie, is de kans groot dat een gebeurtenis via het internet een geheel eigen leven gaat leiden met mogelijk imagoschade tot gevolg. Daarvan moeten ondernemingen zich goed bewust zijn. De nieuwe wereld geeft niet alleen nieuwe kansen; het voegt een heel nieuwe dimensie toe aan hoe wij met elkaar omgaan en communiceren. Dat vraagt aandacht van ondernemingen. En nee, natuurlijk moeten we niet alles willen beheersen. Het is echter wel zaak om in control te zijn en te blijven...’

**OTTO BEKOUW, SENIOR DIRECTOR INSURANCE,
ROYAL PHILIPS ELECTRONICS**

‘Het thema risk was zelden zo hot. Niet in de laatste plaats als gevolg van de gebeurtenissen in 2008. Deze hebben pijnlijk duidelijk gemaakt waar een gebrek aan riskmanagement toe kan leiden. Als gevolg daarvan verkeren we nog altijd in een recessie en het einde is nog niet in zicht. Dat is een risico op zich...’

...Andere toekomstige risico’s zijn de grondstofschaarste, het veranderende klimaat, (lone wolf) terrorisme en cybercrime. Door een gebrek aan IT-security worden steeds meer bedrijven geraakt door hackers. Vooralsnog vonden die aanvallen voornamelijk plaats om te laten zien dat het mogelijk is. Niet zo zeer om er misbruik van te maken. Wanneer dat op grote schaal gebeurt, is het einde niet te overzien. Denk maar eens terug aan de helikopter crash eind 2007 in de Bommelerwaard. Het gebied zat dagenlang zonder stroom met alle gevolgen van dien. Wat als cybercriminelen op grote schaal hele nutsvoorzieningen plat leggen...?’

**ALBERT VAN HAASTRECHT, CORPORATE INSURANCE MANAGER,
BALLAST NEDAM N.V.**

‘De roep vanuit de maatschappij om maximale beheersing van risico’s wordt luider. Neem de banken. “We” pikken het niet langer wanneer zaken daar niet goed gaan. Daarmee neemt ook de roep om transparantie toe. Hoe gaan banken om met risico’s en hoe worden deze beheerst. Mede onder invloed van de crisis zal die focus toenemen...’

Een daarmee verband houdend thema zijn de solvabiliteitsrichtlijnen van Solvency 2. Deze komen er om belangen van verzekerden veilig te stellen. Prima! Immers, wie een beroep doet op een verzekering, wil niet horen: “Bedankt voor uw premie, maar sorry, onze pot is leeg.” Solvency 2 heeft enorme impact op de organisatie en kosten van maatschappijen. Hierdoor kunnen de prijzen van bepaalde verzekeringen fors stijgen of bepaalde dekkingen zelfs niet meer beschikbaar zijn. Dit geeft een nieuw risico voor de toekomst. Zeker omdat wij als bedrijf soms langjarige verplichtingen aangaan.’

Wij feliciteren de
NARIM met haar
15 jarig bestaan!

Afdeling Groot Zakelijk van het
Zakelijk Schade Bedrijf,
Delta Lloyd Verzekeringen.

Kritisch op het juiste moment **... zeker delta lloyd**
verzekeren bankieren beleggen

15 jaar met succes gewerkt
aan professionalisering
NARIM, van harte
gefeliciteerd!

Context

Consultants, Experts
www.contextbv.com

**De collectieve
ongevallenverzekeraar**

www.hienfeld.nl

Hienfeld
Assuradeuren

Onze **KENNIS**
van waarden

Net als iedere dienstverlener zoeken wij een balans tussen de tijd die wij aan een opdracht kunnen besteden en het geld dat wij voor de dienst kunnen vragen. Daarnaast besteden wij ook tijd aan onszelf. Vreemd? Toch niet. Door onderlinge uitwisseling van onze ervaringen op het gebied van taxaties, schade-expertises, vastgoedadvies en risicoanalyses wordt de wereld van ons vakgebied een beetje groter. Met die extra kennis kunnen wij de balans ook in uw voordeel laten uitslaan.

AMSTERDAM
(020) 666 66 66
GRONINGEN
(050) 527 03 45
ROTTERDAM
(010) 281 87 87

*Troostwijk feliciteert Narim met
het 15-jarig jubileum!*

TROOSTWIJK
GROEP

www.troostwijk.nl

MARIEKE HENSELMANS, AUTEUR EN BESPARINGSDESKUNDIGE

'GENIETEN VAN DE KLEINE DINGEN'

ONDER MEER BEKEND VAN COLUMNS IN HET AD EN VAN DIVERSE BOEKEN MET BESPAARTIPS. HAAR LAATSTE BOEK 'GOED MET GELD, HOE FINANCIËLE OPVOEDING LOONT', SCHREEF ZIJ SAMEN MET ERICA VERDEGAAL EN MARJON WEIJERS VAN HET NIBUD.

'De jeugd van nu staat aan veel verleidingen bloot. En daarmee dus ook aan financiële risico's. Met een druk op de knop zijn via internet allerlei aankopen te doen en abonnementen af te sluiten. De laatste tijd zien we jongeren in toenemende mate in financiële problemen geraken.

Appeltje voor de dorst

Niet alle ouders beschikken over handvatten om dat gedrag bij te sturen. Zelf ben ik van de generatie die is opgevoed met de gedachte dat je een appeltje voor de dorst moet hebben. Dat gedrag draag ik over aan mijn kinderen. Veel jonge ouders van nu zijn van de generatie waarbij het financieel allemaal niet op kon. Vooral zij vinden het moeilijk hun kinderen financieel op een verantwoorde manier op te voeden. Toch is dat nodig. Pubers zijn creatief en grensverleggend, maar kunnen absoluut de consequenties van hun daden niet overzien. Die taak moeten wij als ouders voor hen vervullen totdat ze de leeftijd hebben bereikt waarop ze dat wel kunnen. En ja, dat duurt wel tot ze begin twintig zijn.

Voorpret is ook pret

Het zal trouwens iedereen duidelijk zijn dat de financiële bomen momenteel niet meer tot de hemel reiken. De jeugd van nu zal hoogstwaarschijnlijk niet meer de welvaart en luxe meemaken uit de tijd dat hun ouders jong waren. Het is beter om kinderen daar alvast op voor te bereiden. Dat is niet altijd makkelijk. Van nature hebben we als ouders de neiging onze kinderen te verwennen. We vinden het moeilijk om nee te zeggen. Ik zie het om me heen gebeuren. Kinderen krijgen de duurste cadeaus. Met verjaardagsfeestjes lijkt het alsof ouders tegen elkaar opbieden. Het ene jaar komt er een clown en een poppenkast, het jaar daarna gaan ze lasergamen. Wat gaan die ouders dan de komende jaren doen om het te overtreffen? Je ontnemt kinderen hiermee het vermogen om van kleine dingen te genieten. Kinderen ervaren enorm veel plezier als ze eindelijk datgene kunnen kopen waarvoor ze lang aan het sparen zijn. En voorpret is ook pret! Bovendien leren ze door te sparen beter de waarde van geld kennen.

Conclusie? Niet alleen kinderen, maar ook veel ouders moeten leren eerst te sparen en dan pas te kopen. Daarmee voorkom je risico's.'

**'Mijn advies:
maak een plan en leef daarnaar.'**

Beter zelfverzekerd dan oververzekerd

Nederland is, op Zwitserland na, het meest verzekerde volk ter wereld. Naast een aantal verplichte verzekeringen, kunnen we als particulier allerlei verzekeringen afsluiten die ons beschermen tegen een enorme hoeveelheid risico's. Van het voortijdig annuleren van een vakantiereis tot een fietsdiefstalverzekering. En alles wat daartussenin zit. Vraag is dan wel hoe groot de kans is dat we daadwerkelijk met deze risico's te maken gaan krijgen. En hoe zinvol het is om jezelf hiertegen te verzekeren.

Marieke Henselmans geeft haar mening als besparingsdeskundige: 'Veel mensen sluiten in mijn ogen overbodige verzekeringen af. Blijkbaar geeft hen dat een gevoel van veiligheid. Persoonlijk ben ik liever zelfverzekerd dan oververzekerd. Daarmee bedoel ik te zeggen dat ik een buffer op de bank heb staan waarmee ik financiële risico's kan opvangen. Zo hoef ik niet elke maand geld uit te geven aan verzekeringen "voor het geval dat". Dat geldt zelfs voor mijn ziektekostenverzekering. Als gezin hebben wij alleen een basisverzekering. Maakt een van ons onvoorziene kosten, bijvoorbeeld bij de tandarts, dan betalen we dat gewoon zelf. In veel gevallen ben je dan toch, zeker als je het op jaarbasis uitrekent, voordeliger uit. Bovendien hoef ik met mezelf geen discussies te voeren over de vraag of een bepaalde schade nu wel of niet onder de verzekering valt. Ik betaal altijd uit!'

NARIM-LEDEN OVER

‘Ken de risico’s en handel ernaar’

Ben Feelders, Corporate Insurance Manager ABN AMRO. Maakte in 1971 op Rhodos kennis met de duiksport. Was direct enthousiast. Volgde een duikopleiding en behaalde het PADI-certificaat (Professional Association of Diving Instructors).

‘Die eerste duik werd absoluut niet professioneel begeleid. Ik moest alleen laten zien dat ik kon zwemmen. Voor ik het wist ging ik met een paar flessen en een primitieve regulator zo’n vier meter onder water. Maar wat een ervaring! Opeens zweefde ik gewichtsloos door het water en was ik omringd door vissen en koraal.

In de duikwereld ben ik nog steeds een beginner. Ook al staan er inmiddels zo’n vijftig duiken in onder meer Thailand, Bermuda en Dubai in mijn logboek. Op mijn verlanglijstje staan Indonesië, Maleisië en uiteraard het Great Barrier Reef. Duiken is altijd verrassend, ook op bekende plekken. Zo ontdekte ik na vele duiken rond Phuket een zeeschildpad. Zijn rug was begroeid met koraal en mos en hij zwom rustig tussen ons door. Dat zijn momenten van opperste verrukking.

Natuurlijk kleven er risico’s aan het duiken. Denk aan de beruchte caissonziekte. Maar dat is niet het enige. Er zijn tropische vissen met giftige tentakels, vuurkoraal dat zwellingen veroorzaakt en stromingen waardoor je te ver van de volgboot kunt raken. Wrakduiken kent nog een extra risicofactor: scheepsonderdelen kunnen verschuiven en zo de terugweg blokkeren.

Toch is duiken dankzij de moderne apparatuur en uitrusting allang geen gevaarlijke sport meer. Er zijn zelfs T-shirts en bumper-stickers met de tekst: “Remember when sex was safe... and diving was dangerous?”. Mijn advies? Ken de risico’s en handel ernaar.’

‘Combinatie van goede rijtechniek en concentratie’

Arnout van der Veer, Chief Risk Officer, Reed Elsevier Group Londen. Heeft een passie voor auto’s. Doet in Engeland regelmatig mee aan ‘classic car races’. Is trotse eigenaar van een Porsche uit 1970.

‘Ik was op zoek naar een klassieke raceauto. Bij deze Porsche uit 1970 was het liefde op het eerste gezicht. De auto is door de vorige eigenaar al grotendeels gemodificeerd volgens de eisen van nu. Dat maakt deze auto zo bijzonder.

Tijd, of het gebrek daaraan, ervaar ik als het grootste euvel bij het beoefenen van mijn hobby. Toch doe ik, waar mogelijk, mee aan classic car races. Natuurlijk is racen op een circuit best risicovol, maar iedereen rijdt met respect voor elkaar en voor elkaars bezit. Ook de combinatie van goede rijtechniek en concentratie vermindert het risico op een aanrijding.

Tijdens het racen loopt mijn auto het grootste risico. Deze is dan niet verzekerd. De financiële schade zou ik niet het ergste vinden. Het gaat mij vooral om mijn auto: die vertegenwoordigt een emotionele waarde. Het is nu eenmaal geen auto die zomaar te vervangen is.

In de weekenden maak ik regelmatig toertochten door het rustieke Zuid-Engelse landschap. Ik rij dan in een rustig tempo, dus loop ik weinig risico, zou je denken. Maar de smalle landweggetjes zijn door de vele bochten niet altijd overzichtelijk. Regelmatig steekt er een konijn of een groter stuk wild over. Dat kan nare gevolgen hebben voor de berijder en zijn auto. Dus de vraag is: wat is de meest risicovolle hobby: racen op het circuit of een ontspannen toertocht?’

DE RISICO'S VAN ...

‘In het vervolg nog beter uitkijken’

Jeroen Geers, Corporate Risk & Insurance Manager bij TenneT Holding. Geboren en getogen in Limburg. Ontwikkelde op jonge leeftijd zijn passie voor wielrennen.

‘Als tiener was ik al een enthousiast wielrenner. Niet zo gek, de mooie en heuvelachtige omgeving van Limburg leent zich bij uitstek voor deze sport. Toen ik ging studeren ontbrak het me aan de tijd hiervoor. Vanaf mijn 30e pakte ik het wielrennen weer op. Fanatieker dan ooit.

Wielrennen is een tijdrovende hobby. Elke zondag maak ik een flinke toertocht van zo'n 100 kilometer. Daarnaast probeer ik doordeweeks nog één à twee keer te trainen. Ik doe regelmatig mee aan bekende amateurwielertochten zoals de Amstel Gold Race en Limburgs Mooiste. Verder ga ik samen met mijn vaste club wielrenners elk jaar een week naar de Alpen om verschillende cols te beklimmen. Mijn grootste uitdaging was La Marmotte. Een 174 kilometer lange toertocht door de Franse Alpen, inclusief vier cols van de buitencategorie. Dit is de zwaarste toertocht voor amateurs. Deze volbracht ik twee jaar geleden. Een prachtige, maar wat mij betreft eenmalige ervaring. Vooral vanwege de hoeveelheid tijd die in de voorbereiding gaat zitten.

Bij het wielrennen kun je, mede door je snelheid, lelijk ten val komen. Als je zoveel fietst als ik, overkomt je dat toch wel zo'n één keer per jaar. Zeker in de stad wil het nogal eens mis gaan. Kijk ik achteraf terug op die valpartijen, dan realiseer ik me dat ik zelf meestal de schuldige factor was. Ik nam teveel risico of schatte een situatie niet juist in. In het vervolg nog beter uitkijken. Veel meer kan ik niet doen om dit risico te beperken. Want stoppen met wielrennen is wat mij betreft geen optie.’

‘Altijd naar boven blijven kijken’

Theo Ellenbroek, Insurance Manager Deutsche Bank Nederland. Hij verruilde 37 jaar geleden zijn zomervakantie voor de wintersport. Sindsdien heeft de skikoorts hem te pakken.

‘Negentien jaar was ik. Toen stond ik voor het eerst op de lange latten. Daarna sloeg ik bijna geen jaar meer over. De eerste vier jaren kreeg ik ontzettend goed les van een voormalige wedstrijdskiër. Zo kreeg ik alle basisbeginselen goed onder knie. Tot op de dag van vandaag heb ik daar tijdens het skiën profijt van.

Op de skipiste gelden veel regels. Alleen is er niemand die toezicht houdt op de naleving daarvan, er zijn geen sancties. Niet zo gek dus dat er veel ongelukken gebeuren. Belangrijkste oorzaken zijn te onervaren skiërs, ondeugdelijk materiaal, teveel bravoure, te veel drank of een combinatie daarvan. Zeker voor onervaren skiërs is het moeilijk om tijdens een lastigere piste de controle te behouden. Helaas ondervond ik dat zelf aan den lijve. Tijdens een inhaalmanoeuvre viel mijn onervaren voorganger en kreeg ik zijn skistok in mijn rechteroog. Drie operaties later zie ik gelukkig weer alles met dat oog met slechts een kleine vervorming. Het had veel erger kunnen zijn.

Dat ongeluk was voor mij overigens geen reden te stoppen met skiën, integendeel. Ik houd alleen wel meer afstand. En als ik halverwege stil sta, blijf ik naar boven kijken. Zo kan ik zien wie of wat op me afkomt. En natuurlijk draag ik altijd een skihelm. Ondanks alle risico's ben ik gek van skiën en ik zal het blijven doen totdat het echt niet meer kan. Op sportief gebied is skiën nu eenmaal het mooiste wat er is.’

‘HET ONTBREEKT AAN EEN STEVIGE BRUG TUSSEN VERZEKERINGSBRANCHE EN ONDERWIJS’

‘Het is zaak dat jong en oud samenvloeit. Op structurele basis en gebaseerd op een agenda.’

HET SELECTE GEZELSchAP RISK- EN INSURANCE-MANAGERS IS RIJK AAN ERVARING EN DESKUNDIGHEID. HET IS VAN CRUCIAAL BELANG DEZE EXPERTISE OVER TE DRAGEN OP DE JONGERE GENERATIE. ‘HET RISICO BESTAAT DAT BINNEN RELATIEF KORTE TERMIJN VEEL ESSENTIËLE DESKUNDIGHEID VERDWIJNT EN NETWERKEN UITEENVALLEN,’ ZEGT DENISE OZMIS (23), CLAIMS MANAGER BIJ AKZONOBEL EN LID VAN NETWERKGROEP YOUNG INSURANCE.

‘De kennis van de seniors in deze branche is goud waard en mag niet verloren gaan.’

‘De verzekeringswereld wordt nu nog gedomineerd door een oudere generatie,’ stelt Denise. ‘Het tempo waarin young professionals instromen, ligt laag.’ Een belangrijke oorzaak hiervoor is volgens Denise een te geringe promotie richting de jongere generatie. ‘Zowel vanuit bedrijven als vanuit onderwijsinstellingen is er nog te weinig aandacht voor de verzekeringswereld. Het ontbreekt aan een stevige brug tussen de verzekeringsbusiness en het onderwijsveld.’

Onzichtbaar

‘Risk- en insuranceafdelingen binnen bedrijven (niet zijnde verzekeraars) zijn bovendien niet direct zichtbaar voor young professionals. Zoals het in mijn ogen ook ontbreekt aan specialistische opleidingsprogramma’s voor risk- en insuranceafdelingen van multinationals, traineeships en workshops om young professionals te “lokken”, te begeleiden én om kennis over te dragen. Binnenkort reis ik af naar Londen voor het FERMA-Lloyd’s Professional Development Initiative. Hartstikke gaaf hoor, maar het is toch jammer dat dergelijke vakinhoudelijke opleidingen in Nederland nog ontbreken...’

Gefragmenteerde wereld

Ook zou Denise graag een boegbeeld zien, een zichtbare autoriteit op het vlak van risk- en insurance-management die bij belangrijke branchegerelateerde ontwikkelingen en/of gebeurtenissen in het nieuws verschijnt. Het is een gefragmenteerde wereld voor nieuw toegetreden young professionals. ‘Deze autoriteit zou dan natuurlijk het aantrekken en opleiden van young professionals hoog op de agenda moeten hebben staan.’

Samenvloeien

Young InSurance vormt volgens de claims manager een prachtige aanzet om de kloof tussen jong en oud te slechten. ‘Om de kloof te dichten, is het zaak dat jong en oud samenvloeit. Op structurele basis en gebaseerd op een agenda. Daar kunnen en moeten we aan werken.’

Openheid

Het initiatief daartoe ‘hoeft zeker niet per se van de ervaren mannen en vrouwen te komen,’ stelt Denise. ‘Ook “wij” kunnen daarin een rol vervullen. Waar het uiteindelijk om draait, is jongeren te enthousiasmeren en enthousiast te houden voor deze branche. Dat vraagt van twee kanten om openheid en de juiste intentie. De kennis van seniors op dit vakgebied is goud waard en mag niet verloren gaan. Het moet overgebracht en opgeschreven worden. Daarvoor moet zowel jong als oud verantwoordelijkheid nemen.’

What’s next?

Het feit dat Denise op 23-jarige leeftijd actief is als claims manager bij een toonaangevende multinational is weinig leeftijdgenoten gegeven. De vraag dringt zich dan ook op: what’s next? ‘Dat is lastig aan te geven als je net in de verzekeringswereld zit. Wat ik doe is geweldig. De grote zaken, de grote claims komen aan mij voorbij. Wat is een volgend doel? Dat is voor mij nog niet helder. Voor nu is het belangrijk het beste uit mijn huidige functie te halen en zoveel mogelijk bagage te verzamelen. Het opleidingsprogramma van FERMA-Lloyd’s is een goed voorbeeld van een programma dat mij aan bagage helpt. Een programma met grensoverschrijdende aspecten en grote belangen. Daar zouden we in Nederland ook naartoe moeten werken, een strak geregeld opleidingsprogramma waarbij young professionals veel wordt geleerd over de (internationale) verzekeringsmarkt door seniors uit verschillende hoeken van de verzekeringsbranche.’

‘... Ik was een vlotte leerling, voltooide in 6 jaar mijn VWO en binnen 4 jaar mijn studie Rechten. Daarna doceerde ik nog een semester Europees recht aan de Universiteit Utrecht. Dat pad wil ik in ieder geval vervolgen. Ik wil vooruit blijven gaan en bij voorkeur in deze branche. We hebben in ieder geval nog een weg te gaan en kunnen leuke programma’s ontwikkelen. Voor Young InSurance ligt op dat vlak een belangrijke verantwoordelijkheid.’

YOUNG PROFESSIONAL DENISE OZMIS

LEEFTIJD: 23

**FUNCTIE: CLAIMS MANAGER AKZONOBEL
SINDS 1 DECEMBER 2010**

STUDIE: RECHTEN

‘Waar het uiteindelijk om draait, is jongeren te enthousiasmeren en enthousiast te houden voor deze branche.’

HANS GORRÉE

OVER ...

... COMMUNICATIE

‘Verzekeren blijft people’s business. Belangrijk is dat je elkaar regelmatig treft en niet alleen communiceert via e-mail en de Blackberry. Mensen communiceren wel met elkaar, maar het is de vraag of je elkaar nog verstaat. In de huidige zap-cultuur met alle digitale mogelijkheden maken we het elkaar soms moeilijk. Het is niet altijd nodig gelijk een reactie te geven. Sterker, soms is het verstandiger er het bekende nachtje over te slapen. Dat leidt tot een meer afgewogen reactie en voorkomt misverstanden.

In het verleden trof je elkaar bij de dinsdagmiddagborrel van de Rotterdamse Assurantiebeurs. Daar werden zaken in een informele sfeer besproken. Deze, maar ook andere mogelijkheden zijn verdwenen. NARIM kan daarin een rol spelen door ontmoetingsplaatsen te creëren waar mensen uit de industrie elkaar treffen. Dat kan best regionaal om reisafstanden te beperken. Belangrijk blijft wel dat je elkaar regelmatig ziet. Om elkaar goed te verstaan.’

... HET NARIM CONGRES

‘Het NARIM Congres is dé jaarlijkse ontmoetingsplaats voor iedereen in het wereldje. Maar pas op, het mag geen congres van de sponsoren worden. Wat is de inbreng van de risk- en insurancemanager? Verstomt de stem van het NARIM-lid niet te veel in het sponsorgeweld? Het NARIM-bestuur moet daar kritisch op blijven. Vraag bij de organisatie van het volgende congres naar de mening van een aantal leden en gebruik deze. Koppel die zaken ook terug en laat de leden zien dat er met hun standpunten wat gebeurt. Dat mag best vaker.

Ook los van het congres moet NARIM regelmatig op de agenda komen. Sommige vakgroepen lopen goed, maar er moet meer kunnen. Organiseer bijeenkomsten over inhoudelijke thema’s als Enterprise Risk Management, crisismanagement of andere zaken die met ons vak te maken hebben. Koppel daaraan informele activiteiten of bedrijfsbezoeken. Daarvan leren we allemaal.’

... OUD EN JONG

‘Een bepaalde groep NARIM-leden zal over een aantal jaar afscheid nemen. Ik heb het over de vijftigplussers. Doorgaans mensen die al langer bij een bedrijf of organisatie werkzaam zijn en al veel hebben meegemaakt. Hoe borgen deze mensen de overdracht van hun kennis en ervaring aan hun opvolgers? Die vraag houdt mij persoonlijk best bezig. Wij weten bijvoorbeeld waarom destijds bepaalde clausules zijn ontwikkeld en hoe met bepaalde gecompliceerde dossiers is omgegaan. Die kennis mag niet verloren gaan, zeker niet in al het digitale geweld.

Daarom is het belangrijk hierover met jongere generaties te spreken. Ik heb daartoe een initiatief genomen door met een groep mensen van Young InSurance de discussie aan te gaan. Laten jongeren maar sparren met ons ouderen! De eerste bijeenkomst is gepland en hopelijk volgen er nog veel meer.’

ZES JAAR LANG WAS HANS GORRÉE, DIRECTEUR CORPORATE RISK & INSURANCE VOLKERWESSELS, VOorzITTER VAN NARIM, ‘EN DAT HEB IK MET VEEL PLEZIER GEDAAN’. HOE KIJKT HIJ ALS KRITISCH VOLGER NAAR HET VAK VAN RISK- EN INSURANCEMANAGEMENT EN DE ONTWIKKELINGEN IN DE VERZEKERINGSINDUSTRIE?

PETER DEN DEKKER, NARIM-VOORZITTER 2008-2009

‘MEER NAAR EUROPA KIJKEN’

... INFORMATIE DELEN

‘Veel risk- en insurancemanagers zitten als specialist in hun bedrijf of organisatie op een eiland. Door in je kamer te blijven zitten, bereik je geen resultaat. Dat geldt voor ons allemaal. Dus moet je eropuitgaan, zowel intern als buiten de eigen organisatie. Zoek elkaar op, praat met elkaar en wissel kennis en ervaringen uit. Ik blijf het roepen. Daarmee bereik je niet alleen betere resultaten, maar dwing je ook meer respect af. NARIM kan hiervoor bepaalde podia en faciliteiten bieden. Dat is de afgelopen vijftien jaar zo geweest en dat is nog steeds zo.’

... HET IMAGO VAN DE VERZEKERINGSINDUSTRIE

‘Het imago van de verzekeringsindustrie verandert langzaam. Jonge mensen doen hun intrede en dat is goed. Aan de andere kant constateer ik dat wij als klanten van de makelaars en verzekeraars steeds meer als opleider worden gebruikt. Elk jaar tref je weer een nieuw – wat ik noem – rugnummer. Jonge mensen worden zonder goed te worden gebriefd op pad gestuurd en komen bij je langs. Niet behept met genoeg inhoudelijke kennis van ons bedrijf, onze risico’s en onze polissen. Dus moet je elk jaar weer uitleggen wat je wil, waarom zaken zo zijn geregeld en dat bepaalde schades toch gedekt zijn op grond van een bepaald artikel.

Wij zijn geen opleider voor de industrie. Die moet daarin in eerste instantie zelf investeren. Binnen VolkerWessels eisen wij senioriteit van onze adviseurs. Om niet telkens weer van voren af aan te moeten beginnen. Voor mensen die we zelf willen opleiden, hebben we eigen trajecten. Het zou goed zijn hierover met alle partijen het gesprek aan te gaan en nadere afspraken te maken.’

... DE ROL VAN DE RISKMANAGER

‘De verwachtingen die aan een riskmanager worden gesteld, nemen alleen maar toe. Ik zie dat ook binnen mijn eigen organisatie. Zaken als in control statements, Enterprise Risk Management en crisiscommunicatie hebben voor onze Raad van Bestuur hoge prioriteit. Daarin hebben wij de voorbije jaren veel tijd gestoken. Als riskmanager heb ik daarin een belangrijke rol, samen met andere specialisten. Over een aantal jaren zal het zeker niet ongewoon zijn dat een CRO (Chief Risk Manager) deel uitmaakt van het hoogste bestuurscollege binnen een onderneming.’

Peter den Dekker was de afgelopen jaren FERMA-President. Omdat zijn voorzitters-termijn er op zat, is hij nu weer Board Member. Ook was hij een jaar lang voorzitter van NARIM (2008-2009). Hoe kijkt hij, ook als FERMA Ex-President, naar NARIM? Als uitdagingen voor de toekomst noemt hij twee zaken: meer aanhaken bij de ontwikkelingen in het brede vakgebied van riskmanagement én de ontwikkelingen in Europa intensiever volgen. ‘Daar zie ik nu niet veel van terug, terwijl veel zaken (ook wetgeving) steeds meer op Europees niveau worden bepaald.’

Goede score

Niettemin is de basis goed. ‘NARIM heeft zich een goede plek verworven in het speelveld van risk- en insurancemanagement en de verzekeringsindustrie. De betrokkenheid van de leden blijft altijd een punt van aandacht. De laatste jaren komt ongeveer de helft van het aantal leden naar het congres. Een goede score. Het congres blijft natuurlijk het hoogtepunt. Het is een evenement dat staat. Vooral op dit niveau houden, zou ik zeggen.’

Lobbywerk en externe profilering

Wel raadt hij NARIM aan ook buiten het congres en de aanloop daarnaartoe vaker ‘op de agenda te komen’. Zowel van de leden als van andere belanghebbenden. Ook richting buitenwereld zou NARIM wat hem betreft vaker van zich mogen spreken. ‘Aan lobbywerk en aan externe profilering in het gehele economische krachtenveld gebeurt – voor zover ik dat waarneem – niet veel. Dat mag vaker en beter, al realiseer ik mij dat het voor de NARIM-bestuurders altijd vrijwilligerswerk blijft naast een drukke baan.’

‘Ik ben er trots op dat NARIM-leden altijd goed vertegenwoordigd zijn op FERMA-bijeenkomsten.’

Europees niveau

Ontwikkelingen op Europees niveau zouden meer gevolgd kunnen worden, meent hij. ‘Kijk naar de bedrijven waar veel NARIM-leden werkzaam zijn. Dat zijn toch vaak ondernemingen die Europees of wereldwijd actief zijn. Steeds meer zaken, ook wet- en regelgeving, worden op Europees niveau bepaald. Hier ligt een taak voor NARIM als nationale belangenvereniging om samen met FERMA de onderwerpen onder de aandacht van de leden te brengen.’

FERMA Forum 2013 in Maastricht

In 2013 vindt het FERMA Forum in Maastricht plaats. Voor het eerst in Nederland. ‘Dat wordt voor NARIM een prachtige kans om van dit evenement te profiteren. Ik ben er trots op dat NARIM-leden altijd goed vertegenwoordigd zijn op FERMA-bijeenkomsten en Maastricht 2013 zal zonder twijfel een hoogtepunt uit de NARIM-geschiedenis worden.’

Tweesporenbeleid

Hetzelfde geldt voor ontwikkelingen op het gebied van riskmanagement. ‘Een breed vakgebied, waarin je niet alleen mensen met een verzekeringsachtergrond tegenkomt, maar ook mensen met een financiële achtergrond, auditors en anderen. Ook hier ligt een uitdaging. Ik zou een tweesporenbeleid voorstaan: blijf de groep insurancemanagers bedienen, maar verbreed je scope richting riskmanagement. Binnen dit vakgebied is groei te verwachten. Dat kan een aanzuigende werking hebben naar andere bloedgroepen. In die ontwikkeling kun je ook de groep traditionele insurancemanagers meenemen. Zodat iedereen er profijt van heeft. Ook hier kan FERMA haar leden van dienst zijn en ondersteuning leveren.’

**15 JAAR
NARIM CONGRES
IN BEELD**

We have to make big decisions every day. Knowing Zurich is protecting us, we can make them confidently.

Zurich feliciteert Narim met haar **15 jarig bestaan**

Zurich HelpPoint®

Global Directors & Officers coverage.

We provided a customized D&O policy to protect a major corporation's executives working in 75 countries. To learn more visit www.zurich.com/globalfinanciallines

Because change happenz.®

 MARSH

marsh.com

Success does not come from eliminating risk.
**SUCCESS COMES FROM
MANAGING RISK
FOR GROWTH.**

Partnering for impactSM

Marsh is one of the Marsh & McLennan Companies, together with Guy Carpenter, Mercer, and Oliver Wyman.

**WAAR U ZICH OOK BEVINDT,
RSA BIEDT U EEN OPLOSSING OP MAAT.**

Global Specialty Lines is de nieuwe naam waaronder RSA haar wereldwijde kennis en deskundigen samenbrengt en ter beschikking stelt aan haar klanten en makelaars voor verzekeringsoplossingen op maat. Hiermee bouwen wij de komende periode verder aan onze langdurige relaties en verwelkomen wij nieuwe klanten.

**RSA FELICITEERT NARIM MET HAAR 15-JARIG JUBILEUM
EN WENST HAAR NOG VELE MOOIE JAREN TOE!**

GLOBAL SPECIALTY LINES
A WORLD OF LOCAL KNOWLEDGE

**Van Traa feliciteert
de NARIM met haar
15-jarig jubileum**

Van Traa is gespecialiseerd in verzekerings- en aansprakelijkheidsrecht, internationaal handelsrecht en transportrecht. Wij dringen bij complexe juridische materie snel door tot de kern van de zaak en scheppen helderheid. Kennismaken met Van Traa? Neem contact op met Robert de Haan of Robert Pessers op 010 413 7000.

ZAKEN HELDER MAKEN

WWW.VANTRAA.NL

oud-narim-bestuurslid Albert van Blitterswijk (71) was 15 jaar geleden een van de grondleggers van Narim. Vandaag de dag volgt de gepensioneerd head of corporate insurance division van Unilever 'de club' nog altijd intensief. Niet in de laatste plaats vanwege zijn zoon, Frits van Blitterswijk (41), een van de huidige bestuursleden. Een gesprek met vader en zoon. 'Nee hoor, ik hoef Frits niet meer bij de hand te nemen. Hij is oud en wijs genoeg.' Zoon: 'Eigenwijs genoeg zul je bedoelen.'

Nee, zijn vader heeft hem nooit de richting van het risk- en insurancemanagement opgeduwd. En nee, hij had zelf ook nooit kunnen bevroeden ooit in de voetsporen van vader te treden. Hij volgde de hts en had heel andere toekomstplannen. 'Het is puur toeval dat ik op deze post ben beland.' Deze post is Risk- & Insurancemanager bij LyondellBasell een multinational actief in de chemie-industrie. Wel geeft jr. aan dat hij zonder zijn vader nooit de mogelijkheid had gehad het terrein van risk en insurance te betreden.

Zo werd hij vlak voor zijn afstuderen benaderd door een collega/vriend van zijn vader. Deze vriend bood hem een traineeship aan bij een expertisebureau. Hij zat nog geen week bij het bedrijf toen de Bovenwindse Eilanden van de Nederlandse Antillen werden getroffen door een hurricane. 'Vervolgens heb ik een aantal maanden doorgebracht op St. Maarten. In die periode heb ik flink kunnen proeven aan het expertisevak. Dat bleek toch wel erg leuk. Vervolgens ben ik de benodigde assurantiediploma's gaan halen en kwam ik steeds meer in contact met de echte verzekeringsmarkt en werd er onderdeel van. Van schade-expert naar makelaar en van makelaar de richting op van het risk- en insurancemanagement. Het gebeurde niet bewust maar het pakte mij. Ik kwam al snel over de vloer bij uiteenlopende bedrijven die kampten met zeer diverse schadesituaties. Ondanks mijn jonge leeftijd sprak ik op het hoogste niveau mee over oplossingen en mogelijkheden. Zo kwam mijn technische achtergrond steeds meer op de tweede plaats. Al moet ik zeggen dat die achtergrond mij bij een bedrijf als LyondellBasell goed van pas komt.'

Kinderen en kleinkinderen eerst

Er verschijnt een lach op het gezicht van sr. 'Natuurlijk vind ik het leuk dat Frits ook in deze branche is beland. Het is een fantastisch vak waar je enorm veel plezier aan kunt beleven. Maar ieder ander beroep had ik ook uitstekend gevonden. Zolang hij maar plezier heeft...' Dan, na een stilte. 'Of ik Frits nog wel eens bij de hand neem? Nee hoor, hij is inmiddels oud en wijs genoeg.' Frits (grijnst): 'Eigenwijs genoeg zal je bedoelen...'

'We praten altijd eerst over de kinderen en de kleinkinderen en dan pas over vakinhoudelijke ontwikkelingen.'

ZO VADER

Het spreekt voor zich dat vader en zoon geregeld van gedachten wisselen over het vak. Albert: 'Al hadden wij in de tijd dat ik nog actief was bij Unilever wel een duidelijke afspraak: We mogen het over van alles hebben... Ontwikkelingen, trends, eventuele problemen... Maar we spreken nimmer over relaties.' Frits: 'En er is en was nog een afspraak... Eerst de kinderen en de kleinkinderen, dan pas vakinhoudelijke ontwikkelingen...'

Risk en insurance in beweging

Over vakinhoudelijke trends gesproken. Een veel gehoord geluid, met name bij young professionals, is dat er weinig gerichte opleidingsmogelijkheden zijn. Een ander geluid is dat de wereld van risk en insurance in letterlijke zin erg grijs is. Vader en zoon Van Blitterswijk kennen die geluiden en zijn het er deels mee eens. Albert: 'In mijn tijd was het nog veel minder. Ik heb het vak echt zelf moeten leren. Om die reden heb ik jarenlang praktische colleges gegeven aan de Erasmus Universiteit Rotterdam en ben ik ook vele jaren docent geweest bij riskmanagement opleidingen. Dergelijke kennisoverdracht van oudgedienden is cruciaal.'

'Dit vak vereist een lange leerperiode. Voordat je alle benodigde verbanden begrijpt, ben je jaren verder.'

**ALBERT
VAN
BLITTERSWIJK**

‘NARIM is als instituut naar buiten getreden en heeft zo de riskmanagementgedachte voor het voetlicht gebracht.’

Frits: ‘Langzaam maar zeker ontstaat er wel beweging op het vlak van opleidingen. Zo kun je terecht bij de Universiteit van Amsterdam voor een riskmanagementopleiding en ook de TU Twente ontwikkelt aanvullende riskmanagementopleidingen. Het vakgebied krijgt kortom steeds meer aandacht.’ Niet in de laatste plaats dankzij NARIM, oordeelt Albert. ‘NARIM is als instituut naar buiten getreden en heeft zo de riskmanagementgedachte voor het voetlicht gebracht. Dat heeft er zeker aan bijgedragen dat niet alleen binnen het bedrijfsleven, maar ook in het onderwijsveld mensen zich zijn gaan realiseren hoe belangrijk het is aandacht te geven aan dit vak en young professionals te stimuleren en te binden.’

Frits: ‘Ik was zelf erg piep toen ik deze wereld betrad en ook toen al kwam ik veel grijze heren tegen. Jonkies waren op de vingers van een hand te tellen. Die situatie is inmiddels wel aan het kantelen. Al hebben de senioren nog altijd de overhand en dat is ook niet vreemd. Dit vak vereist een lange leerperiode. Voordat je alle benodigde verbanden begrijpt, ben je jaren verder. Wie heeft welk belang? Wat zijn op deze markt de exacte gebruiken?... Het kost jaren om daar het juiste fingerspitzengefühl voor te ontwikkelen, voordat je je comfortabel en zelfverzekerd voelt. Dit vak is gewoon erg complex.’

Terechte zorg

Om dat proces te versnellen, zou het goed zijn indien senioren, young professionals vaker bij de hand nemen. Frits: ‘Ik denk dat dat nog te weinig gebeurt. Een terecht punt van zorg. Al zie ik met name aan de kant van de service providers wel steeds vaker goede initiatieven. Daar wordt echt de moeite genomen om jongeren te enthousiasmeren en op te leiden. Keerzijde is wel dat juist aan die kant steeds vaker getalenteerde mensen worden weggekocht. Dat is uiteraard het risico van goed opleiden. Desalniettemin vind ik dat een zorgelijke trend.’

ZO ZOON

FRITS VAN BLITTERSWIJK

Albert: ‘In sommige gevallen worden zelfs hele afdelingen weggekocht. Een gevolg van het feit dat er in deze markt nog altijd een krapte is van goed gekwalificeerde en ervaren mensen. Zelfs nu word ik nog regelmatig gevraagd voor advies. Dat zou eigenlijk niet nodig moeten zijn.’

Zowel vader als zoon beschouwen NARIM als een cruciaal orgaan binnen de wereld van risk en insurance. Frits: ‘Het is dé plek om collega risk- en insurance managers te ontmoeten. Dat is bijzonder waardevol. Daarnaast ben ik erg te spreken over de verschillende vakgroepen. Deze bieden de mogelijkheid te focussen op specifieke onderwerpen. Neem de captive werkgroep. Op het vlak van captives doen zich enorm veel ontwikkelingen voor. Ook op het gebied van de vakbekwaamheidsvereisten en opleidingen speelt NARIM een belangrijke rol. Er was op een gegeven moment zelfs sprake van dat ondernemingen die in-house verzekeringen behandelen, aan dezelfde vereisten moesten voldoen als makelaars. NARIM heeft de autoriteiten vervolgens met succes uitgelegd dat dat niet redelijk zou zijn. Met name bij dat soort ontwikkelingen is een spreekbuis als NARIM cruciaal.’

Albert: ‘NARIM heeft zich in 15 jaar ontwikkeld tot een volwassen organisatie. Een organisatie die niet bang is om op te staan en naar buiten te treden. Exact wat wij 15 jaar geleden bij de oprichting voorstonden.’

VER VAN ONS BED?

DE WERELD WORDT REGELMATIG OPGESCHRIKT DOOR BERICHTEN OVER AARDBEVINGEN, VULKAANUITBARSTINGEN EN ORKAANGEWELD. DIT SOORT NATUURRAMPEN LIJKT ZICH ALTIJD TE VOLTREKKEN OP ANDERE CONTINENTEN, VER VAN ONS BED. MAAR WIST U DAT NEDERLAND VAN ALLE LANDEN IN DE EUROPESE UNIE DE MEESTE KANS MAAKT OM DOOR EEN NATUURRAMP GETROFFEN TE WORDEN? HET ENIGE LAND UIT DE EU MET EEN NOG HOGER RISICO IS ALBANIË.

RISICO-WEETJES

An aerial photograph taken from an airplane window, showing a vast cityscape below. The city is densely packed with buildings and roads, with some green spaces visible. The sky is clear and blue, with a few wispy clouds. The wing of the airplane is visible on the right side of the frame, with the wingtip and engine nacelles clearly seen. The overall scene is a high-angle, wide-area view of a city from a high altitude.

OVERSTROMINGSGEVAAR

Ons kikkerlandje loopt dit risico vooral door de lage ligging en het hieraan verbonden overstromingsgevaar. Hierdoor veroverft Nederland moeiteloos een plaats in het lijstje van de 15 gevaarlijkste landen ter wereld. Geen goed nieuws dus. Gelukkig zijn Nederlanders goed in het bestrijden van risico's. Zeker na de watersnoodramp in 1953 trof Nederland maatregelen om dit soort rampen in de toekomst te voorkomen. Inmiddels is ons land goed voorbereid op een mogelijke natuurramp en dalen we in de World Risk Index van de United Nations University naar de 69e positie.

Vanuatu

Plekken waar u overigens beter niet naartoe kunt gaan als u een natuurramp wilt ontwijken, is de eilandstaat Vanuatu in de Stille Oceaan. Ook Tonga en de Filippijnen kunt u beter vermijden. Daarentegen kunt u rustig een bezoek brengen aan de Golfstaat Qatar. Het risico dat zich hier een natuurramp voordoet, is het laagste van alle landen. Moet u zich nog wel even buigen over de vraag of u daar het veiligste per vliegtuig of per boot naar toe kunt reizen.

ALS DOOR DE BLIKSEM GETROFFEN

Bliksem is niet alleen een van de indrukwekkendste, maar ook een van de gevaarlijkste natuurverschijnselen. Het risico om persoonlijk door de bliksem te worden getroffen, is relatief klein. In Nederland eist bliksem gemiddeld vijf slachtoffers per jaar, honderd jaar geleden waren dat er nog twintig.

Wel doen of niet doen?

Als u het aantal seconden telt tussen de flits en de donderslag en u deelt dit getal door drie, dan heeft u globaal de afstand in kilometers tussen de bliksem en de plek waar u zich bevindt. Telt u tien seconden of minder, dan is de bui gevaarlijk dichtbij. Natuurlijk biedt uw woning bescherming tijdens onweer. Toch is het verstandig om bij een stevige onweersbui de stekker van de tv uit het stopcontact te halen en niet te dicht in de buurt van de open haard te gaan zitten. Ook uw waterbed kunt u beter even mijden evenals uw elektrische deken.

Wordt u buiten overvallen door onweer, probeer dan toch zo snel mogelijk een plek binnenshuis of in een auto te vinden. Schuil niet onder een boom of in de buurt van een hoge metalen constructie, steek geen paraplu op en ga niet op de grond liggen. Maak uzelf zo klein mogelijk, ga gehurkt op uw tenen zitten met uw hoofd tussen uw knieën en de benen strak naast elkaar. En dan maar wachten tot de bui overwaait.

DE VEILIGSTE MANIER VAN REIZEN?

Vliegen is veilig. Volgens luchtvaartmaatschappijen zelfs de veiligste manier om te reizen. Maar is dat wel zo? Laten we de ongevalcijfers van vliegtuigen eens vergelijken met die van andere transportmiddelen. Wereldwijd komen jaarlijks ongeveer tussen de 600 en 1000 mensen om bij een vliegtuigongeluk. Dat klinkt veel, maar dat moeten we wel afzetten tegen jaarlijks ruim dertig miljoen vluchten en twee miljard passagiers. In Nederland zijn binnen de commerciële luchtvaart tussen 1989 en 2003 achttien vliegtuigen verongelukt waarbij 71 mensen omkwamen. Het autoverkeer in Nederland alleen al eist jaarlijks ongeveer 750 dodelijke slachtoffers. Deze cijfers spreken voor zich: vliegen is in elk geval veel veiliger dan reizen met de auto. Toch kleeft aan vliegereizen een wat negatief imago en zijn er behoorlijk wat mensen met vliegangst. Dat komt wellicht doordat vliegtuigongelukken veel media-aandacht krijgen, terwijl autoongelukken meestal niet uitgebreid in het nieuws komen.

Op de grond

Als een vliegtuig verongelukt, kunnen er ook slachtoffers op de grond vallen, denk aan de Bijlmerramp. Toch is de kans om op de grond slachtoffer te worden van een neergestort vliegtuig erg klein. In de gehele Westerse wereld komen per jaar minder dan vijf mensen op de grond om door een neerstortend vliegtuig. Ter vergelijking: het treinverkeer eist alleen in Nederland al veertig externe slachtoffers per jaar.

NARIM-LID VAN HET EERSTE UUR

WIM VAN DER HOEK

‘INVESTEREN IN RISICOMANAGEMENT HEEFT RESULTAAT’

WIM VAN DER HOEK, 66 JAAR, WAS CORPORATE INSURANCE MANAGER BIJ HUNTER DOUGLAS NV. WAS, WANT SINDS 1 OKTOBER 2011 IS HIJ MET PENSIOEN. WIM IS NARIM-LID VANAF HET EERSTE UUR. HIJ BEGON IN 1973 BIJ HUNTER DOUGLAS. GAF BIJ ZIJN SOLLICITATIE AAN ‘DAT HET MAAR VOOR EEN PAAR JAAR ZOU ZIJN’, OMDAT HIJ ZIJN EIGEN ASSURANTIEKANTOOR WILDE BEGINNEN. NU, 38 JAAR LATER, HEEFT HIJ ZIJN PORTEFEUILLE AAN ZIJN OPVOLGER OVERGEDRAGEN. HANDELT NOG WEL EEN AANTAL INGEWIKKELDE DOSSIERS AF. HIJ BLIJFT VOORLOPIG NOG ACTIEF ‘SENIOR’ NARIM-LID.

Van der Hoek heeft in zijn carrière heel wat zien veranderen in de verzekeringsindustrie. ‘Toen ik begon bij Hunter Douglas hadden ze net een assurantieafdeling opgericht, bestaande uit één persoon, de heer Roozmond. Daarvan werd ik de assistent. Samen hebben we de collectieve autoverzekeringen opgezet, dat was op dat moment hard nodig. Na zijn pensionering nam ik zijn functie over en is mijn portefeuille van nationaal, vervolgens Europees en uiteindelijk mondiaal geworden. In mijn functie als Corporate Insurance Manager ben ik al die jaren verantwoordelijk geweest voor de verzekeringen, inkoop, implementatie, schadebehandeling en ook risicomanagement. Samen met Crawford hebben we een schademeldsysteem ontwikkeld waarmee alle bedrijven binnen Hunter Douglas hun schade online kunnen melden. Een ontwikkeling die vroeger ondenkbaar was.’

Kijkend naar de organisatiestructuur, is Hunter Douglas een decentraal bedrijf. ‘Alle afzonderlijke bedrijven worden zelfstandig geleid. Daarom moest ik er steeds voor zorgen dat we qua collectieve verzekeringen goedkoper en beter waren dan lokale verzekeringsmaatschappijen, mijn concurrenten. Dat viel niet altijd mee. Niet alle verzekeringen zijn met elkaar te vergelijken, ook omdat lokaal bepaalde zaken anders geïnterpreteerd worden.’

Focus op preventie

Het aantal grote schades waarmee Van der Hoek in zijn lange carrière te maken kreeg, valt erg mee. ‘In 1995 hadden we een keer een brandschade voor een bedrag van 6,3 miljoen gulden. Sommige van mijn collega’s, praten bij grote schades al over bedragen van meer dan honderd miljoen euro. Bij Hunter Douglas hebben we de afgelopen tijd grote slagen op het gebied van risicomanagement gemaakt. En dat heeft resultaat gehad. Want het is natuurlijk belangrijk dat je als bedrijf met zo min mogelijk schadegevallen te maken krijgt. Schadebehandeling en –afhandeling is belangrijk, maar preventie is nog veel belangrijker. Samen met onze makelaar Aon en verzekeraar HDI-Gerling hebben we een self assessment tool gecreëerd. Onze bedrijven vullen deze tool zelf in en aan de hand van het resultaat wordt het risico van het bedrijf bepaald. Daarmee wordt ook de premie vastgesteld.

Waren bedrijven vroeger terughoudend als wij kwamen inspecteren, nu vragen zij zelf of wij langskomen. De aardbeving in Japan was voor ons aanleiding om samen met Aon een systeem te ontwikkelen aan de hand waarvan wij het natcat risico van onze bedrijven kunnen bepalen. Zo blijven we innovatief.’

‘Op mijn druk bezochte afscheidsreceptie was ook het voltallige NARIM-bestuur aanwezig. Dat heb ik erg gewaardeerd.’

VANAF HET BEGIN BETROKKEN BIJ NARIM

Wim van der Hoek is NARIM-lid van het allereerste uur. ‘Sterker nog, het gaat zelfs een stapje verder terug. Ik was destijds ook al lid van de Nederlandse Risk & Insurance Managers Groep (NRIMG).

‘NARIM is anders van opzet dan de NRIMG,’ stelt Wim. ‘Bij laatstgenoemde zitten we met een groep van zestien mensen rond de tafel. Allemaal risk en insurancemanagers van grote bedrijven. We brainstormen over ontwikkelingen en wisselen ervaringen uit. Dat gaat soms heel ver. Gevoelige zaken komen op tafel en dat kan ook omdat we weten dat alles binnen vier muren blijft.’

‘De rol van NARIM zie ik anders. NARIM is de vertegenwoordiger van alle risk- en insurancemanagers in Nederland. De focus ligt op het onderhouden van contacten, onderling en met makelaars, verzekeraars, andere serviceproviders, maar ook met de overheid, De Nederlandsche Bank en de buitenlandse zusterorganisaties. Ik vind dat NARIM dat erg goed doet. NARIM biedt een platform voor iedereen in de verzekeringsindustrie. Het jaarcongres is daar een prachtig voorbeeld van. Jammer dat nog steeds niet elk NARIM-lid daarbij aanwezig is. Want persoonlijk vind ik dat als je ergens lid van bent, je ook je bijdrage moet leveren. Het is niet alleen halen, je moet ook brengen.’

HUNTER DOUGLAS

‘De ontstaansgeschiedenis van Hunter Douglas is best bijzonder. Hoewel de naam anders doet vermoeden, is het een Hollandse onderneming met zijn roots in Duitsland. Het bedrijf is in 1919 opgericht door Henry Sonnenberg, een Jood die in de aanloop naar de Tweede Wereldoorlog vanuit Duitsland naar Nederland kwam. Sinds 1933 zit het bedrijf in de Piekstraat in Rotterdam (Feijenoord). In 1940 verliet Sonnenberg Nederland, om zich te vestigen in Amerika waar hij de Douglas Machinery Company oprichtte. In 1946 vormde hij een joint-venture met Joe Hunter en Hunter Douglas was geboren. Hunter had het smelten en vormen van aluminium als geen ander onder de knie. Het is niet voor niets dat heel Amerika volhangt met onze onverslijtbare jaloezieën,’ aldus Van der Hoek over het bedrijf waar hij 38 jaar werkzaam was.

WIM BASTIAANSE IS BEDRIJFSLEIDER BIJ SPECIALITEITENWINKEL SALSA-VERDE IN HILVERSUM. VOORHEEN WAS HIJ WERKZAAM ALS KOK BIJ ONDER ANDERE SPECIALITEITENWINKEL MIJN HEMEL EN RESTAURANT DIKKER & THIJS.

Risicoloos recept

Speciaal voor de lezers van het NARIM Magazine geeft Bastiaanse een van zijn recepten prijs: 'Rucolapesto'. Lekker, gezond en eenvoudig, dus risicovrij te bereiden. Heerlijk door de pasta, op vlees of vis, op een bruschetta en ga zo maar door!

Ingrediënten:

50 gram gewassen rucola
 55 gram parmezaan reggiano
 55 gram pijnboompitten
 1 gram zout
 1 grote teen knoflook
 1,5 dl Queiles olijfolie

Bereidingswijze:

Rooster de pijnboompitten in de oven. Ontdoe de rucola van de grote stelen. Maal apart de pijnboompitten grof in de keukenmachine. Draai daarna de rucola en de knoflook met de olijfolie fijn in de keukenmachine. Meng tenslotte alle ingrediënten met de hand.

ETEN EN RISICO'S. WELLICHT GEEN VOOR DE HAND LIGGENDE COMBINATIE. WIM BASTIAANSE DENKT DAAR ANDERS OVER. 'NATUURLIJK WETEN DE MEESTE MENSEN DAT DE LISTERIABACTERIE IN ONGEPASTEURISEERDE KAAS KAN ZITTEN, DAT SOMMIGE PADDENSTOELEN GIFTIG ZIJN EN DAT KIP SALMONELLA GEVOELIG IS. HET ADVIES ZOU DUS MOETEN ZIJN: "WEET WAT JE EET". TOCH STOPPEN MENSEN, VAAK ZONDER DAT ZE ERBIJ NADENKEN, ALLERLEI ETENSWAREN IN HUN MOND. ZONDER TE WETEN WAAR HET VANDAAN KOMT EN DOOR WIE OF HOE HET IS BEREID. DENK MAAR AAN KONINGINNEDAG, DAN RUIKT DE SATÉ VAN HET AMATEURKRAAMPJE OP DE HOEK BEST LEKKER...MAAR ZIEK DAT JE ERVAN KUNT WORDEN!'

Toch is het vrij eenvoudig risico's bij het nuttigen van normale levensmiddelen te beperken. Bastiaanse: 'Allereerst zijn eten en goede hygiëne onlosmakelijk met elkaar verbonden. Maar ook de kwaliteit van de producten, de temperatuur waarmee voedsel wordt bereid en waarop voedsel wordt bewaard, spelen een belangrijke rol.' Helaas zijn risico's nooit helemaal uit te sluiten. 'Als kok in een restaurant heb je zicht op de maaltijd die je hebt bereid. Die gaat immers vanuit de keuken direct naar de gast. Dat is anders bij een specialiteitenwinkel. Stel, je koopt bij ons een verse kaas. Op weg naar huis kom je een bekende tegen. Het is lekker weer, dus besluiten jullie een glas rosé te drinken op een nabij gelegen terras. Dat ene glaasje worden er twee. Dan ga je naar huis en je legt de kaas thuis alsnog in de ijskast. Als je dan na het eten van die kaas ziek wordt, kom je waarschijnlijk bij mij verhaal halen. Terwijl ik hier geen invloed op heb.'

Stress

Bastiaanse verbindt nog een ander risico aan koken, eentje van emotionele aard. 'De culinaire hoogstandjes tijdens de feestdagen,' verzucht hij. 'Mensen komen dan soms bij ons om ingrediënten vragen waar wij nog nooit van gehoord hebben. Vervolgens gaan ze thuis aan de slag met ingewikkelde recepten met een hoge faalfactor. Dat kan enorm veel stress geven, terwijl het op die dagen toch vooral gezellig moet zijn. Mijn advies voor dit soort dagen is dan ook: kook wat je kent en beheerst. En experimenteer met recepten op andere dagen in het jaar.' Informatie Salsa Verde: www.salsa-verde.nl.

CAREL STORM VAN 'S GRAVESANDE, GENERAL MANAGER INTERNATIONAL SOS

OVER RISICO'S IN DEN VREEMDE...

HIJ KOMT HET MAAR AL TE VAAK TEGEN, ZAKENREIZIGERS DIE IN VERRE, GEVAARLIJKE LANDEN ZONDER ENIG RISICOBESEF IN GAMMELE TAXI'S STAPPEN MAAR EENMAAL THUIS SNEL WINTERBANDEN ONDER HUN AUTO MONTEREN. CAREL STORM VAN 'S GRAVESANDE OVER RISICOPERCEPTIE, ZORGPLICHT EN EIGEN VERANTWOORDELIJKHEDEN.

'Iedere werkgever heeft een zorgplicht,' trapt Carel Storm van 's Gravesande af. 'Dat impliceert dat hij voor zijn mensen moet zorgen die naar het buitenland gaan...'

'...Vroeger had je de expatriate en de zakenreiziger,' vervolgt hij. 'Vandaag de dag hebben "we" te maken met allerlei reizigers die daar tussenin zitten. Denk aan short term assignment of medewerkers die voor een speciale klus tijdelijk naar het buitenland afreizen. Iedere doelgroep heeft andere eigenschappen. De bestemming, de opdracht, de duur... Voor werkgevers is het van groot belang na te denken over wat zij op dit vlak voor hun medewerkers willen betekenen. Hoeveel verantwoordelijkheid neem ik zelf en welke verantwoordelijkheid leg ik bij mijn mensen neer? Anders: wat moet ik regelen? Wat wil ik regelen? En wat zijn mijn risico's indien ik bepaalde zaken niet regel? Dat zijn de hoofdvragen die iedere werkgever zich moet stellen.'

Duidelijke en heldere afspraken

Een belangrijk thema is risicoperceptie, stelt Storm van 's Gravesande. 'Die is voor iedere doelgroep anders. Laat ik een extreem maar vaak voorkomend voorbeeld geven. De man die afreist naar Nigeria en bij aankomst zonder blikken of blozen in een gammele taxi stapt maar eenmaal thuis in Nederland wel winterbanden onder zijn auto monteert. Ach... Hij is al zo vaak op reis geweest, hem kan niets gebeuren... Terwijl auto-ongelukken, samen met malaria, de grootste risico's vormen voor reizigers. Werkgevers moeten zich dat goed realiseren en daar aan de voorkant duidelijke en heldere afspraken over maken. Een werkgever kan niet controleren welk type vervoer zijn medewerker in den vreemde kiest. Hij kan zijn mensen er echter wel op wijzen. Zoals hij ook goed kan nadenken over het omgaan met deze risico's: welke verantwoordelijkheid ligt bij de werknemer?'

Behoorlijk complex

Een standaardlijst die aangeeft wat een werkgever altijd moet regelen, bestaat niet. Wel is er jurisprudentie die aangeeft hoever de zorgplicht van werkgevers reikt. 'Daarin wordt duidelijk onderscheid gemaakt tussen bijvoorbeeld een expat die een jaar lang weg is en een medewerker die slechts een week of twee naar het buitenland afreist. Dat brengt verschillende verplichtingen met zich mee. Om nog maar te zwijgen over de bestemming en de aard van de werkzaamheden.'

Schoolvoorbeeld

Het brengt Carel Storm van 's Gravesande bij een ander schoolvoorbeeld. De medewerker die amper bekomen van een vermoeiende transatlantische vlucht in Engeland in een huurauto stapt en prompt vergeet links te rijden. Gevolg, een ernstig ongeluk. 'In een dergelijk geval rijst de vraag: zijn daar afspraken over gemaakt? Is er bijvoorbeeld bepaald dat er na transatlantische vluchten niet zelf gereden wordt? Persoonlijk denk ik dat maar weinig bedrijven dat ergens hebben beschreven.'

Een ander punt is 'het feit' dat zakenreizigers zich vaak veel minder bewust zijn van eventuele gevaren. 'Ze zijn vaak puur gespitst op hun doel, de business. Daardoor kunnen ze allerlei risico's over het hoofd zien. En dan heb je de categorie waarover ik eerder al sprak: "Ach, ik reis al zo lang en zo vaak, mij overkomt niets..."'

'...Ook zijn er ondernemingen die veronderstellen dat hun mensen maar gewoon moeten aankloppen bij het landenmanagement op locatie. Fout. Ondernemingen moeten dit soort zaken zelf en aan de voorkant regelen, het juridisch checken en er heel duidelijk over communiceren. Ook is het verstandig werknemers bepaalde tools aan te reiken op basis waarvan ze eigen keuzes kunnen maken. Dat is niet moeilijk. Het vereist alleen wel tijd en een juiste focus. Wat wil ik en wat verwacht ik van mijn mensen? Verder is het goed je te realiseren dat het overal mis kan gaan. Niet alleen in een stad als Johannesburg maar ook in Londen. Neem de recente rellen aldaar. Je zal er middenin belanden... Het is daarom van cruciaal belang voor werkgevers altijd te weten waar mensen uithangen. Het draait kortom om goede afspraken, bewustzijn en heldere up-to-date overzichten.'

'Wat te denken van de medewerker die amper bekomen van een vermoeiende transatlantische vlucht in Engeland in een huurauto stapt en prompt vergeet links te rijden...'

Over International SOS

International SOS is een onderneming die zich richt op het verlenen van medische hulp en veiligheidsdiensten aan bedrijven, internationale organisaties en overheden. Zij helpt deze organisaties onder andere met de zorg voor de gezondheid en veiligheid van medewerkers in het buitenland. Zo biedt International SOS een uitgebreid online platform waarmee bedrijven hun medewerkers optimaal kunnen voorbereiden en informeren.

Continuity in an uncertain world™

Amlin

NARIM gefeliciteerd!

Amlin Corporate Insurance:
stevige pijler onder
uw risk management

Amlin Corporate Insurance
Amstelveen - Rotterdam
www.amlin.com/aci

by covering the world,
ACE insures progress

Property & Casualty | Accident & Health

To manage multinational risk it takes dedicated expertise, a strong global network, financial security and cutting edge technology. Introducing ACE Global Programme Solutions - ACE GPS™, a dynamic client focused solution for your international insurance needs, including our web-based portal ACE Worldview™. Visit us at acegroup.com/gps.

© 2011 ACE Group. Coverages underwritten by one or more of the ACE Group of Companies. Not all coverages available in all jurisdictions. ACE, ACE Logo and insuring progress are registered trademarks of ACE Limited.

Crawford®

VERRASSEND ANDERS

Marine and Transportation
Bart Hoogstad

Liability and CAR
Rianne Baumann

Property
Marius Rijntjes

Geïnteresseerd in onze dienstverlening? Of geïnteresseerd in een uitdagende baan bij Crawford?

www.crawco.nl

UNDERSTANDING HOW FM GLOBAL IS DIFFERENT IS LIKE SEEING THE

If you remember just one thing about FM Global, here it is: FM Global believes that most loss is preventable. That's why we link underwriting to loss prevention engineering. A proactive approach that helps us identify, minimize and assume risk before disaster strikes—and only FM Global does it.

With over 1,500 engineers around the world and a \$100 million research campus, FM Global takes the time to learn about risk. So, our clients experience smaller and less frequent losses, ensuring business continuity. Maybe that confidence is why our client list includes one third of the top Fortune 1000. Underwriting through loss prevention engineering. Now, that's insurance evolved.

» To learn more, visit fmglobal.com

Birger Jarlsгатan 27 P.O. Box 3169 103 69 Stockholm Phone: 08-453 92 00

© 2011 FM Global. All rights reserved.